

د لومړي تواريخ کتاب

د آدم نه تر ابراهيم پورې

(پيداښت ۵: ۱-۳۲، ۱۰: ۱-۳۲، ۱۱: ۱-۱۰، ۱۲: ۱-۲۶)

۱-۴) آدم د شيت پلار ؤ او دا د شيت اولاده وه: انوش د هغه زوی ؤ، قينان د هغه لمسی او مهليليل د هغه کړوسی ؤ. د شيت نوره اولاده دا وه: يارد د مهليليل زوی ؤ، خونخ د يارد زوی ؤ، متوشالغ د خونخ زوی ؤ، لمک د متوشالغ زوی او نوح د لمک زوی ؤ. نوح درې زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: سام، حام او يافت.

۵) د يافت زامن: جومر، ماجوج، مادای، ياوران، توبال، ماشک او تيراس. ۶) د جومر زامن: اشکناز، ريفات او توچرمه. ۷) د ياوران زامن: اليشه، ترشيش، کتيان او رودانيان.

۸) د حام زامن: کوش، مصر، فوط او کنعان. ۹) د کوش اولاده سيبا، حويله، سبتة، رعمه او سبتکا وه. د رعمه اولاده شيبا او ددان وه. ۱۰) د کوش يو زوی نمرود نومېده، هغه د نړۍ لومړنی قوي جنگيالی ؤ. ۱۱) د مصر له اولادې خخه د لوديانو، عناميانو، لهايانو، نفتوحيانو، ۱۲) فتروسيانو، کسلوحيانو او د کريت قومونه جوړ شول. (کسلوحيان د فلسطينيانو نیکونه وو.) ۱۳) کنعان د صيدون او حيت پلار ؤ چې صيدون د هغه مشر زوی ؤ. همدارنگه کنعان ۱۴-۱۶) د ييوسيانو، اموريانو، جرجاشيانو، حويانو، عرقيانو، سينيانو، ارواديانو، صماريانو او حماتيانو د قومونو نيکه هم ؤ.

۱۷) د سام زامن عيلام، آشور، ارفکشاد، لود او آرام وو. د آرام زامن عوص، حول، جاتر او ماشک وو. ۱۸) ارفکشاد د شالغ پلار ؤ او شالغ د عيبر پلار ؤ. ۱۹) عيبر دوه زامن درلودل، د يو نوم فالج ؤ ځکه چې د هغه په وخت کې د نړۍ خلک ووېشل شول. د هغه د

ورور نوم یقطان و. (۲۰) د یقطان خخه الموداد، شالف، حزموت، یارج، (۲۱) هدورام، اوزال، دقله، (۲۲) عوبال، ایمائیل، شیبا، (۲۳) اوفیر، حویله او یوباب پیدا شول. دا ټول د یقطان زامن وو.

(۲۴) - (۲۷) د سام په اولاده کې دا خلک شامل وو: ارفکشاد، شالح، عبیر، فالج، رعو، سروج، ناحور، تارج او ابرام چې وروسته یې نوم په ابراهیم بدل شو.

د ابراهیم اولاده

(پیدایښت ۲۵: ۱۲ - ۱۶)

(۲۸) ابراهیم دوه زامن درلودل: اسحاق او اسماعیل.

(۲۹) - (۳۱) اسماعیل دولس زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: نایوت، قیدار، ادیبیل، مبسام، مشماع، دومه، مسا، حدد، تیما، یطور، نافیش او قدمه.

(۳۲) ابراهیم او د هغه وینځې قطوره شپږ زامن درلودل چې دا یې نومونه وو: زمران، یقشان، مدان، مدیان، یشباق او شوخا. یقشان د شیبا او ددان پلار و. (۳۳) د مدیان زامن دا وو: عیفه، عیفر، خنوک، ابیداع او الدعه.

د عیسو اولاده

(پیدایښت ۳۶: ۱ - ۱۹)

(۳۴) د ابراهیم زوی اسحاق دوه زامن درلودل: عیسو او اسراییل یعنې یعقوب. (۳۵) د عیسو زامن: الیفاز، رعوییل، یعوش، یعلام او قورح. (۳۶) د الیفاز زامن: تیمان، اومار، صفی، جعتام، قناز او عمالیق. تمناع د عمالیق مور وه. (۳۷) د رعوییل زامن: نحت، زارح، شمه او

مزه.

لومړني اډوميان

(پيدايښت ۳۶: ۲۰ - ۳۰)

د ۳۸ د سعير زامن دا وو: لوتان، شوبال، صبعون، عنه، ديشون، ايسر او ديشان. ۳۹ د

لوتان زامن حوري او هومام وو. تمناع د لوتان خور وه. ۴۰ د شوبال زامن علوان،

مناحت، عيبال، شفي او اونام نومېدل. ايه او عنه د صبعون زامن وو.

۴۱ عنه د ديشون پلار ؤ او د حمران، اشبان، يتران او د کران نيکه ؤ. ۴۲ د ايسر زامن:

بلهان، زعوان او يعقان. د ديشان زامن: عوص او اران.

د اډوم پاچاهان

(پيدايښت ۳۶: ۳۱ - ۴۳)

۴۳-۵۰ له دې څخه مخکې چا په اسراييلو باندې پاچاهي نه وه کړې. لاندې ذکر شوو

پاچاهانو په ترتيب سره وروسته د هر يو له مړينې د اډوم په هېواد باندې پاچاهي وکړه:

بالع د بعور زوی چې د دينهايه د ښار څخه يې په اډوم باندې حکومت کاوه.

يوباب د زارح زوی چې له بصري څخه ؤ.

حوشام چې د تيمان له هېواد څخه ؤ.

حداد د بداد زوی چې له عويت څخه ؤ (هغه مديانيانو ته د موآب په خاوره کې په

جگره کې ماتې ورکړه).

سمله چې له مسريقه څخه ؤ.

شاوول چې د رحوبوت د ښار څخه ؤ او دا ښار د سيند په غاړه پروت دی.

بعل حانان چې د عکبور زوی ؤ.

حداد چې له فاعو څخه ؤ. (د هغه د بنځې نوم مهيتيبيل ؤ چې د مطرد لور وه او د ميذهب لمسی وه.) (٥١) وروسته حداد هم مړ شو.

دا د ادوميانو قبيلوي مشران وو: تمناع، علوه، يتيت، (٥٢) اهوليبامه، ايله، فينون، (٥٣) قناز، تيمان، مبصار، (٥٤) مجديبيل او عيرام.

د يهودا اولاده

(١) - (٢) اسراييل يعنې يعقوب دولس زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: روبين، شمعون، لاوي، يهودا، يساكار، زبولون، دان، يوسف، بنيامين، نفتالي، جاد او اشير.

(٣) يهودا او د هغه کنعاني بنځې بتشوع درې زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: عير، اونان او شيله. خو د هغه مشر زوی عير دومره بد سپری ؤ چې څښتن هغه وواژه. (٤) يهودا او د هغه انږور تامار هم دوه زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: فارص او زارح. يهودا ټول پنځه زامن درلودل.

(٥) فارص دوه زامن درلودل: حصرون او حامل. (٦) د هغه ورور زارح پنځه زامن درلودل: زيمري، ايتان، هيومان، کلکول او دارع. (٧) عخان چې د زارح له اولادې څخه او د کرمي زوی ؤ د اسراييلو په قوم باندې يې افت او مصيبت راوست، ځکه چې ده هغه شيان د خپل ځان دپاره وساتل چې څښتن ته وقف شوي وو. (٨) ايتان يو زوی درلود چې عزريا نومېده.

د داود پاچا نیکونه

٩ د حصرون زامن: یرحمیل، رام او کالیب. ١٠ رام د عمیناداب پلار او د نحشون نیکه ؤ چې د یهودا یو قبیلوي مشر ؤ. ١١ سلما د نحشون زوی، بوغزی یې لمسی ١٢ او عوبید یې کړوسی ؤ. د عوبید د زوی نوم یسی ؤ. ١٣-١٥ یسی اووه زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: الیاب، ایناداب، شمعی، تننیل، ردای، اوصم او داود. ١٦ یسی دوه لورگانې هم درلودې چې نومونه یې زرویه او ایجایل وو. زرویه د ابشای، یوآب او د عسائیل مور وه. ١٧ د ایجایل مېړه یتر ؤ، یتر د اسماعیل د اولادې څخه ؤ او د هغوی زوی عماسا نومېده.

د حصرون اولاده

١٨ د حصرون زوی کالیب د عزوبې سره واده وکړ او هغوی د یریعوت په نامه یوه لور درلودله چې د یشر، شوباب او اردون مور وه. ١٩ د عزوبې له مړینې څخه وروسته کالیب د افراتې سره واده وکړ. افراتې حور وزېږاوه. ٢٠ حور د اوري پلار او د بصلییل نیکه ؤ.

٢١ کله چې حصرون شپېته کلن شو، هغه د ماخیر د لور سره چې د جلعاد خور وه، واده وکړ. هغې د سجوی په نامه یو زوی وزېږاوه. ٢٢ سجوی د یاییر پلار ؤ چې د جلعاد په سیمه کې یې په درویشتو ښارگوټو باندې حکومت کاوه. ٢٣ خو یو څه موده وروسته د جسور او د سوریې قومونو په هغه سیمه کې شپېته ښارگوټي ونيول، په دې کې د یاییر کلي هم شامل وو او همدارنگه یې د قنات ښارگوټی او نژدې کلي هم ونيول. د جلعاد د سیمې ټول خلک د ماخیر له اولادې څخه وو.

٢٤ د حصرون له مړینې څخه وروسته کالیب افراتې ته لاړ او د حصرون ښځې ایبه، اشحور وزېږاوه چې د تقوع پلار ؤ.

د یرحمیل اولاده

٢٥) د حصرون مشر زوی یرحمیل پنځه زامن درلودل: رام تر ټولو مشر او نور یې بونه، اورن، اوصم او اخیا وو. ٢٦) د یرحمیل دوهمه ښځه عطاره نومېدله او هغې اونام وزپراوه. ٢٧) رام درې زامن درلودل: معص، یامین او عاقر. ٢٨) اونام دوه زامن درلودل: شمای او یاداع.

شمای هم دوه زامن درلودل: ناداب او ایشور. ٢٩) ایشور د ابیحایل سره واده وکړ او هغې دوه زامن احبان او مولید وزپړول. ٣٠) ناداب دوه زامن درلودل: سلد او افایم. سلد هېڅ اولاد نه درلود. ٣١) د افایم زوی یشعی نومېده، هغه د شیشان پلار او د احلاي نیکه ؤ. ٣٢) د شمای ورور یاداع دوه زامن درلودل: یتر او یوناتان. یتر هېڅ اولاد نه درلود، ٣٣) خو یوناتان دوه زامن درلودل چې نومونه یې فالت او زازا وو.

٣٤) شیشان لورگاني درلودلې، خو هېڅ زامن یې نه درلودل. هغه یو مصري غلام درلود چې یرحاع نومېده. ٣٥) هغه خپله لور یرحاع ته په نکاح ورکړه او هغې ورته عتای وزپراوه. ٣٦) عتای د ناتان پلار او د زاباد نیکه ؤ. ٣٧) - ٤١) د زاباد په اولاده کې دا خلک شامل وو: افلال د هغه زوی، عوبید د هغه لمسی، بیهو د هغه کړوسی او د هغه نوره اولاده: عزریا، حالص، العاسه، سسمای، شلوم، یقمیا او الیشمع.

د کالیب نوره اولاده

٤٢) د یرحمیل ورور یعنی د کالیب زامن: مشر زوی یې میشاع د زیف پلار ؤ او ماریشه د حبرون پلار ؤ. ٤٣) حبرون خلور زامن درلودل: قورح، تفوح، راقم او شمع. ٤٤) شمع د راحم پلار او د یرقام نیکه ؤ. راقم د شمای پلار، ٤٥) د ماعون نیکه او د بیت صور

غور نيکه و.

٤٤ عيفه د کاليب وينځه وه او حاران، موزا او جازيز د هغوی زامن وو. حاران په خپل زوی باندې هم د جازيز نوم کېښود. ٤٧ يو سړی چې يهدای نومېده، شپږ زامن يې درلودل چې دا يې نومونه وو: راجم، يوتام، جیشان، فالت، عيفه او شاعف.

٤٨ معکه د کاليب يوه بله وينځه وه او هغې ورته دوه زامن شاير او ترحنه وزېږول. ٤٩ وروسته د هغوی دوه نور زامن وزېږېدل چې نومونه يې دا وو: شاعف چې د مدمني د ښارگوټي بنياد اېښودونکی ؤ او شوا چې د مکينا او جبا د ښارگوټو بنياد اېښودونکی ؤ. عکسه د کاليب لور وه. ٥٠ د کاليب لمسي: د کاليب او د افراطي مشر زوی حور درې زامن درلودل: شوبال د قريه يعارم د ښارگوټي بنياد اېښودونکی، ٥١ سلما د بيت الحم د ښارگوټي بنياد اېښودونکی او حاريف د بيت جادر د ښارگوټي بنياد اېښودونکی. ٥٢ د قريه يعاريم د ښارگوټي بنياد اېښودونکی شوبال د هرواه پلار او د منوحوت د نيمايي خلکو نيکه ؤ. ٥٣ هغه طايفې چې په قريه يعاريم کې اوسېدلې، هغه دا دي: يتريان، فوتيان، شوماتيان او مشراعيان وو. (د زرعه او اشتاول د ښارونو خلک د دغو طايفو غړي وو.)

٥٤ سلما د بيت الحم د ښارگوټي بنياد کېښود او هغه د نطوفاتيانو نيکه ؤ. همدارنگه هغه د عطروت بيت يوآب د خلکو، د نيمايي مانحتيانو او د زرعيانو نيکه هم ؤ. ٥٥ (هغه طايفې چې د اسنادو په ليکلو او په کاپي کولو کې يې مهارت درلود او د يعبیز په ښارگوټي کې اوسېدلې په لاندې ډول دي: ترعاتيان، شمعاتيان او سوکاتيان. قينيان د حمت اولاده وه او حمت د ريکايانو نيکه هم ؤ.)

د داود پاچا اولاده

۳ (۱) دا د داود زامن وو چې په حبرون کې زېږېدلي وو:

مشر يې امنون نومېده چې مور يې اخينوعم له يزرعيل څخه وه؛ دوهم يې دانيال ؤ چې مور يې اييجاييل له کرمله وه.

(۲) درېم يې ابشالوم ؤ چې مور يې معکه نومېدله چې د جشور د پاچا تلمای لور وه؛ څلورم يې ادونيا ؤ چې مور يې حجيت نومېدله.

(۳) پنځم يې شفطيا ؤ چې مور يې اييطال نومېدله او شپږم يې يترعام ؤ چې مور يې عجله وه.

(۴) دا شپږ واړه د هغو اووه نيمو کلونو په دوران کې زېږېدلي وو کله چې داود په حبرون کې پاچاهي کوله.

هغه په اورشلیم کې دري دېرش کاله پاچاهي وکړه. (۵) په اورشلیم کې د هغه نور زامن هم وزېږېدل. د هغه بنځه بتشبع چې د عمييل لور وه، هغه ته يې څلور زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: شمعي، شوباب، ناتان او سليمان. (۶) داود نور نهه زامن هم درلودل: ايبحار، اليشوع، اليفالط، (۷) نوجه، نفج، يافيع، (۸) اليشمع، الياداع او اليفلط. (۹) له دغو ټولو زامنو پرته داود د خپلو وينځو څخه هم زامن درلودل. هغه يوه لور هم درلودله چې تامار نومېدله.

د سليمان پاچا څخه وروسته پرله پسې ځای ناستي

(۱۰) - (۱۵) د سليمان اولاده چې ټول پاچاهان وو، داسې وه: رحبعام د هغه زوی، ابيا د هغه لمسی، اسا د هغه کړوسی. د هغه نوره اولاده په ترتيب سره په لاندې ډول وه: يهوشافاط، يهورام، اخزيا، يوآش، امصيا، عزريا، يوتام، آحاز، حزقيا، منسي، آمون او يوشيا. يوشيا

څلور زامن درلودل چې نومونه يې يوحانان، يهوياقيم، صدقيا او شلوم دي. (١٦) يهوياقيم دوه زامن درلودل: يهوياکين او صدقيا.

د يهوياکين پاچا اولاده

(١٧) يهوياکين چې بابل ته د بندي په توگه يووړل شو اووه زامن درلودل. د هغه نومونه دا وو: شالتي ييل، (١٨) ملکيرام، فدايا، شنازر، يقميا، هوشاماع او ندبيا. (١٩) فدايا دوه زامن درلودل: زروبابل او شمعي. زروبابل هم دوه زامن درلودل: مشلام او حننيا. هغه يوه لور هم درلودله چې نوم يې شلوميت ؤ. (٢٠) هغه پنځه نور زامن هم درلودل: حشوبه، اوهل، برکيا، حسديا او يوشب حسد. (٢١) حننيا دوه زامن درلودل: فلتيا او اشعيا. اشعيا د رفايا پلار، د ارنان نيکه او د عوبديا غور نيکه ؤ. عوبديا د شکنيا پلار ؤ. (٢٢) شکنيا يو زوی درلود چې شمعيه نومېده او پنځه لمسي يې درلودل: حطوش، يجال، باريح، نعريا او شافاط. (٢٣) نعريا درې زامن درلودل: اليوعينای، حزقيا او عزريقام. (٢٤) اليوعينای اووه زامن درلودل: هوداويما، الياشيب، فلايا، عقوب، يوحانان، دلایا او عناني.

د يهودا اولاده

٤ (١) دا د يهودا اولاده ده: فارص د هغه زوی، حصرون د هغه لمسی او د هغه نوره اولاده: کرمي، حور او شوبال. (٢) شوبال د ريباياه پلار، د يحت نيکه او د اخوماي او د لاهد غور نيکه ؤ. دا ټول د صرعاتيانو د طايفې څخه وو.

(٣) - (٤) حور د کاليب د ښځې يعنې د افراټې مشر زوی ؤ او د هغه اولادې د بيت لحم د ښارگوټي بنياد کېښود. حور درې زامن درلودل: عيطام، فنوعيل او ايصر. عيطام درې زامن درلودل: يزرعيل، يشما او يدباش. هغه يوه لور هم درلودله چې هسللفوني نومېدله. فنوعيل

د جدور او ایصر د حوشا د ښارگوټو بنیادونه کېښودل.

۵ اشحور چې د تقوع د ښارگوټي بنیاد یې ایښی ؤ دوه ښځې درلودلې، چې نومونه یې

حلا او نعره وو. ۶ اشحور او نعره څلور زامن درلودل: اخزام، حافر، تیماني او

اخشطاري. ۷ اشحور او حلا درې زامن درلودل: صرت، صوحر او اتنان.

۸ قوس د عانوب او د صوبیبه پلار ؤ او د هغو طایفو نیکه ؤ چې د هاروم له زوی

اخرحیل څخه د اولادې په توگه پاتې وې.

۹ یو سړی چې یعییز نومېده، د خپلو ټولو ورونو په پرتله عزتمن سړی ؤ. د هغه مور په

هغه ځکه یعییز نوم ایښی ؤ چې د هغه زېږېدنه ډېره دردناکه وه. ۱۰ خو یعییز د اسراییلو

خدای ته داسې دعا وکړه: «خدایه، ماته برکت راکړه او زما ځمکه پراخه کړه. زما سره مل

شه او له داسې هر بد شي مې وساته چې د درد سبب گرځي.» خدای د یعییز دعا ومنله.

۱۱ د شوحه ورور کلوب یو زوی درلود چې محیر نومېده. محیر د اشتون پلار ؤ، ۱۲

اشتون درې زامن درلودل: بیت رافا، فاسیح او تحنه. تحنه د ناحاش د ښار بنیاد ایښودونکی

ؤ. د دغو سړیو اولاده په ریکه کې اوسېدله.

۱۳ قناز د عتیبیل او د سرايا پلار ؤ. عتیبیل دوه زامن درلودل: حتات او معونوتای. ۱۴

معونوتای د عفره پلار ؤ. سرايا د یوآب پلار ؤ او یوآب د کسبگرو په دره کې د اوسېدو

بنیاد کېښود. ځکه چې د هغه ځای ټولو اوسېدونکو د شیانو په جوړولو کې مهارت درلود.

۱۵ د یفنه زوی کالیب درې زامن درلودل چې نومونه یې دا وو: عیرو، ایله او ناعم. ایله د

قناز پلار ؤ.

۱۶ یهلل ییل څلور زامن درلودل: زیف، زیفه، تیریا او اسري ییل.

١٧-١٨ عزره څلور زامن درلودل: يتر، ميرد، عيفر او يالون. ميرد د فرعون د لور بتيې سره واده كړی ؤ. بتيه يوه لور وزېږوله چې مريم نومېدله او دوه زامن يې هم درلودل: شمای او يشبېح. يشبېح د اشتموع د ښارگوټي بنياد كېښود. ميرد هم د يهودا له قبيلې څخه د يوې ښځې سره واده وكړ او د هغوی زامن يارد، حابر او يقوتيبيل وو. يارد د جدور د ښارگوټي، حابر د سوکوه د ښارگوټي او يقوتيبيل د زانوح د ښارگوټي بنياد كېښود.

١٩ هوديه د نحم له خور سره واده وكړ. د هغوی په اولادې كې قعيله، د جرميانو له طايفې څخه او اشتموع، د معكاتيانو له طايفې څخه وو.

٢٠ شيمون څلور زامن درلودل: امنون، رنه، بنحانان او تيلون.

يشعي دوه زامن درلودل: زوحيت او بنزوحيت.

٢١ شيله د يهودا له زامنو څخه ؤ. د هغه په اولاده كې دا خلك شامل وو: غير چې د ليكه د ښارگوټي بنياد يې كېښود او لعه چې د مريشه د ښارگوټي بنياد يې كېښود؛ د كتان د اوبدونكو طايفه چې د بيت اشبيع په ښارگوټي كې اوسېدل؛ (٢٢) يوقيم او هغه خلك چې د كوزيبا په ښارگوټي كې اوسېدل؛ او يوآش او ساراف چې په موآب كې يې حكمراني وكړه او بيا وروسته بيت لحم ته راستانه شول. (دا ټول له زړو راپورونو څخه پاتې دي.) (٢٣) د دغو طايفو غړي هغه كلالان وو چې د نتاعيم او جديره په ښارگوټو كې اوسېدل او د پاچا دپاره به يې كار كاوه.

د شمعون اولاده

٢٤ شمعون پنځه زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: نمويل، يامين، ياريب، زارح او شاوول. (٢٥) د شاوول زوی شلوم، لمسی يې مبسام او کړوسی يې مشماع ؤ. (٢٦) د

مشماع زوی حموییل، لمسی یې زکور او کړوسی یې شمعی و. (۲۷) شمعی شپارس زامن او شپړ لورگاني درلودلې. خو د هغه ورونو دومره اولادونه نه درلودل، نو د شمعون قبيله د يهودا د قبيلې په شان لويه نه شوه.

(۲۸) دا د شمعون د قبيلې ښارگوتي وو: بیرشبع، مولاده، حزر شوعال، (۲۹) بلهه، عاصم، تولاد، (۳۰) بتوییل، حرما، صقلغ، (۳۱) بیت مرکبوت، حزر سوسیم، بیت بریې او شعرايم. دا هغه ښارگوتي وو چې هغوی د داود د پاچاهي تر وخته په کې واوسېدل. (۳۲) هغوی په لاندې پنځو نورو استوگنځایونو کې هم اوسېدل: عیظام، عین، رمون، توکن، عاشان (۳۳) او د هغوی گردچاپېره کلي د بعل تر ښارگوتي. دا د هغوی د کورنیو او استوگنځایونو سوانح دي چې د هغوی په نسب نامه کې ثبت شوي دي.

(۳۴) - (۳۸) دا لاندې سړي د خپلو طایفو مشران وو: مشوباب، یملیک، دامصیا زوی یوشه، یوییل، ییهو (د یوشیا زوی، د سرايا لمسی او د عسي ییل کړوسی)، الیوعینای، یعکوبه، یشوحایا، عسایا، عدیییل، یسیمیییل، بنایاه او زیزا (د شفعي زوی او د الون لمسی. د الون په نیکونو کې یدعیا، شیمري او شمعیه شامل وو.) په دې خاطر چې د هغوی کورنی زیاتي شوي، (۳۹) هغوی لوېدیځ خواته تر جدور او د درې ختیځ خواته د خپلو رمو د خرځای د موندلو دپاره خپاره شول. (۴۰) هغوی په یوه پراخه سیمه کې چې ارامه او سوله ایزه وه، په کافي اندازه حاصلخېزه خرځایونه وموندل. مخکې له دې د حام اولادې هلته ژوند کاوه. (۴۱) هغه سړي چې نومونه یې ذکر شول، هغوی د يهودا د پاچا حزقیا په وخت کې راغلل. هغوی د حام په اولادې او د هغو په استوگنځایونو باندې برید وکړ. هغوی په معونیانو باندې چې هلته اوسېدل هم حمله وکړه. دواړه قومونه یې په پوره توګه له منځه یووړل چې تر نن ورځې پورې یې کومه نښه پاتې نه ده. هغوی د هغو په ځایونو کې مېشته شول، ځکه چې هلته د دوی د رمو دپاره بڼه خرځایونه وو.

٤٢) يو څه موده وروسته د شمعون له قبيلې څخه پنځه سوه سړي د يشعي د زامنو فلتيا، نعريا، رفايا او د عزيزيل په امر د سعير غرنۍ سيمې ته ورننوتل. (٤٣) هغوی هلته پاتې عماليقيان ووژل او د هغه وخت راهيسې تر اوسه هلته اوسېږي.

د روبين اولاده

٥) (١) روبين د يعقوب مشر زوی و، خو هغه د مشر زوی په توگه خپل حق له لاسه ورکړ، ځکه چې هغه د خپل پلار د يوې بڼځې يعنې د خپلې ميرې سره ځملاست. د لومړني زېږېدل شوي زوی حق بيا د يوسف زامنو ته ور په برخه شو. روبين په نسب نامې کې د مشر په توگه شامل نه شو. (٢) که څه هم يهودا په خپلو ورونو کې تر ټولو قوي شو، خو د مشر توب حق د يوسف و.

(٣) د يعقوب مشر زوی روبين څلور زامن درلودل: حنوک، فلو، حزررون او کرمي.

(٤) - (٦) د يويبيل اولاده: شمعيه يې زوی، جوج يې لمسی، او شمعي يې کړوسی و. د هغه نوره اولاده: ميکا، ريايا، بعل او بيره. بيره د روبين د قبيلې يو مشر و. وروسته د آشور پاچا تغلت فلاسر، بئيره د اسير په توگه بوت.

(٧) د کورنۍ په نسب نامې کې د طايفو دا مشران شامل وو: يعيبيل چې د يوې طايفي مشر و، زکريا (٨) او بعل، چې د عزاز زوی او د شمع لمسی و. شمع د يويبيل له طايفي څخه و. دا طايفه په عروعر او په هغې سيمې کې اوسېدله چې نبو او بعل معون ته غزېدلې وه. (٩) د جلعاد په سيمه کې د هغوی پادې زياتې شولې، نو هغوی د ختيځې دښتې پورې هغه ځمکه ونيوله چې د فرات تر سينده غزېدلې وه.

١٠ د شاوول د پاچاهۍ په دوران کې د روښن قبيلې د هاجريانو په ضد جگړه وکړه. هغوی ته يې ماتې ورکړه او د جلعاد ختيځ ته، هغه سيمه چې د هغوی باندې په کې وې ونيوله.

د جاد اولاده

١١ د جاد قبيله د روښن د قبيلې په شمال کې د باشان په سيمه کې اوسېدله. د جاد سيمه په ختيځ کې تر سلخې غزېدلې وه. ١٢ يوښل مشر ؤ او د خپلې طايفې بنياد اښودونکی هم ؤ او شافام دوهمه مشره طايفه وه. يعنای او شافاط په باشان کې د نورو طايفو بنياد اښودونکی وو. ١٣ د قبيلې نور غړي له لاندېنيو اوو طايفو څخه وو: ميکاييل، مشلام، شبع، يورای، يعکان، زيع او عيبر.

١٤ دا ټول د ابځايل اولاده وه چې له پلاره پيل شوې وه: حوري يې پلار، ياروح يې نيکه او جلعاد يې غور نيکه ؤ. نور نیکونه يې دا وو: ميکاييل، يشيشای، يحدو او بوز. ١٥ د عبدييل زوی او د جوني لمسی اخی د دغو طايفو مشر ؤ.

١٦ هغوی د جلعاد په سيمې، د باشان د سيمې په ښارگوټو او د شارون په ټولو څرخايونو کې اوسېدل. ١٧ (دا نسب نامه د يهودا د پاچا يوتام او د اسراييلو د پاچا يروبعام په وخت کې ثبت شوې وه.)

د ختيځو قبيلو لښکرې

١٨ د جاد او ختيځې منسي قبيلو اخلورخلوښت زره اووه سوه او شپېته زرو جنگيالي درلودل چې د جگړې دپاره ښه روزل شوي وو چې په سپرونو، تورو، ليندو او غشو سره وجنگيږي. ١٩ هغوی د هاجريانو، يعنې د بطور، نافيش او د نوداب د قبيلو په ضد جگړه

وکره. (۲۰) هرکله چې دا عسکر د خپلو دښمنانو په ضد جگړې ته تلل، هغوی به خدای ته زاری کولې او باور یې پرې کاوه چې مرسته به ورسره وکړي. ځکه د روبین، جاد او د ختیځې منسي قبیلو هاجریانو او د هغوی ملگرو ته یې ماتې ورکړه. (۲۱) دغو اسرایيلي قبیلو پنځوس زره اوبنان، دوه سوه او پنځوس زره پسونه او دوه زره خره ونيول او سل زره کسان یې اسیران کړل. (۲۲) هغوی خپل ډېر دښمنان ووژل، ځکه چې دا جگړه د خدای جگړه وه. د روبین، جاد او د ختیځې منسي قبیلې تر هغه وخته پورې په هغه سیمه کې اوسېدلې، ترڅو چې آشور ته د اسیرانو په توگه بوتلل شوې.

د ختیځې منسي نیمه قبيله

(۲۳) د ختیځې منسي خلک د باشان په سیمه کې او د هغې شمال خواته تر بعل حرمون، سنیر او د حرمون تر غره میشت شول او د دوی نفوس ډېر زیات شو. (۲۴) د دوی د طایفو مشران دا وو: عیفر، یشعي، الیبیل، عزریبیل، ارمیا، هودویا او یحدیبیل. هغوی نامتو مشران او زړور جنگیالي وو.

د روبین، جاد او د ختیځې منسي قبیلو اسارت

(۲۵) د روبین، جاد او د ختیځې منسي د قبیلو خلکو له هغه خدای سره بې وفایي وکړه چې د هغوی نیکونو ورته عبادت کاوه. هغوی د هغو قومونو د بتانو عبادت پیل کړ چې خدای د هغوی له وړاندې تگ سره سم د کنعان له خاورې څخه شړلي وو. (۲۶) نو د اسرایيلو خدای د آشور پاچا فول (مشهور په تغلت فلاسر) راوپاراوه، چې په روبین، جاد او د ختیځې نیمې منسي قبیلو باندې حمله وکړي. هغوی یې حلب، خابور، هارا او د جوزان سیند ته د اسیرانو په توگه بوتلل. هغوی تر نن ورځې هلته دي.

د مشرو کاهنانو شجره

٦ (١) لايوي درې زامن درلودل: جرشون، قهات او مراري.

(٢) قهات څلور زامن درلودل: عمرام، يزهار، حبرون او عزيبيل.

(٣) عمرام دوه زامن (هارون او موسی) او يوه لور مريم درلودله. هارون څلور زامن درلودل: ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار.

(٤) د العازار په اولاده کې دا خلک شامل وو: فينحاس يې زوی، ابیشوع يې لمسی (٥) او نوره اولاده يې: بقي، عزي، (٦) زرحيا، مرايوت، (٧) امريا، اخیطوب، (٨) صادوق، اخيمعص، (٩) عزريا، يوحانان، (١٠) عزريا (هغه کاهن چې د خدای په کور کې يې چې سليمان پاچا په اورشليم کې ودان کړی و، خدمت کاوه)، (١١) امريا، اخیطوب، (١٢) صادوق، شلوم، (١٣) حلقيا، عزريا، (١٤) سرايا او يهوصاداق. (١٥) يهوصاداق هغه وخت جلاوطنه شو کله چې خبنتن د يهودا او اورشليم خلک د نبوکدنصر په لاس اسيران کړل.

د لايوي نوره اولاده

(١٦) لکه مخکې چې مې يادونه وکړه، لايوي درې زامن درلودل چې نومونه يې جرشون، قهات او مراري وو. (١٧) د جرشون د زامنو نومونه دا وو: لښي او شمعي. (١٨) قهات د عمرام، يزهار، حبرون او د عزيبيل پلار و. (١٩) مراري د محلي او د مشوي پلار و.

د لايوي دغه اولاده د خپلو طايفو مشران شول:

(٢٠) - (٢١) د جرشون په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زويه شروع کېدله: لښي يې زوی، يحت يې لمسی، زمه يې کړوسی. نوره اولاده يې يوآخ، عيدو، زارح او ياتراي وه.

٢٢-٢٤) د قهات په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زويه شروع شوه:
عميناداب يې زوی، قورح يې لمسی، اسير يې کړوسی او نوره اولاده يې: القانه، ايباساف،
اسير، تحت، اوري ييل، عزيا او شاوول.

٢٥) القانه دوه زامن درلودل: عماسای او اخيموت. (٢٤-٢٧) د اخيموت په اولاده کې د
زامنو دا شجره شامله وه: القانه يې زوی، صوفای يې لمسی، نحت يې کړوسی. نوره اولاده
يې الياب، يروحام او القانه وه.

٢٨) سموييل دوه زامن درلودل: مشر يې يوويل نومېد او کشر يې ايبا و.

٢٩-٣٠) د مراري په اولاده کې د زامنو دا شجره شامله وه: محلي يې زوی، لښي يې
لمسی، شمعي يې کړوسی. نوره اولاده يې عزه، شمعي، هجيا او عسايا وه.

د خدای د کور ساز غبروونکي او سندرغاړي

٣١) وروسته له دې چې د لوظ صندوق د خښتن کور ته يووړل شو، داود پاچا د لاوي د
قبيلې څخه ساز غبروونکي او سندرغاړي غوره کړل چې د عبادت په ځای کې د موسيقۍ
مسووليت په غاړه واخلي. (٣٢) مخکې له دې چې سليمان پاچا د خدای کور په اورشليم
کې ودان کړي، هغوی په دغه دوران کې په سپېڅلې څېمې کې له اصولو سره سم په خپل
وار سندرې ويلې.

٣٣) د هغو خلکو د کورنيو شجرې چې دا وظيفه يې تر سره کوله په لاندې ډول دي:

د قهاتيانو له طايفې څخه: د يوويل زوی هيمن چې د سندرغاړو د لومړنۍ ډلې مشر و. دا د
هغه د کورنۍ شجره وه: هيمن چې يوويل يې پلار، سموييل يې نیکه، (٣٤) القانه يې

غور نيکه او نور نيکونه يې يروحام، اليبيل، توح، (٣٥) صوف، القانه، محت، عماسای، (٣٦) القانه، يويبيل، عزريا، سفنيا، (٣٧) تحت، اسير، ايباساف، قورح، (٣٨) يزهار، قهات، لاوي او يعقوب وو.

(٣٩) اساف د سندرغاړو د دوهمې ډلې مشر ؤ. هغه د هيومان خپلوان او د هغه بني لاس ته به ودرېده. د اساف د کورنۍ شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې ډول ده: اساف چې برکيا يې پلار، شمعي يې نيکه، (٤٠) ميکاييل يې غور نيکه او نور نيکونه يې بعسيا، ملکيا، (٤١) اتتي، زارح، عدايا، (٤٢) ايتان، زمه، شمعي، (٤٣) يحت، جرشون او لاوي وو.

(٤٤) ايتان چې د مراري له طايفې څخه ؤ، د سندرغاړو د درېمې ډلې مشر ؤ. هغه هم د هيومان خپلوان ؤ او چپ لاس ته به يې ودرېده. د هغه د کورنۍ شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې ډول ده: ايتان چې قيشي يې پلار، عبدي يې نيکه، ملوک يې غور نيکه (٤٥) او نور نيکونه يې حشيبا، امصيا، حلقيا، (٤٦) امصي، باني، سامر، (٤٧) محلي، موشي، مراري او لاوي وو.

(٤٨) پاتي لاويان د نورو دندو دپاره په سپېڅلې خپمې کې وگمارل شول.

د هارون اولاده

(٤٩) هارون او د هغه اولاده هغه څوک وو چې د خوشبويۍ نذرانې او هغه قربانۍ يې وړاندې کولې چې د قربانۍ په ځای باندې سوځول کېدلې. هغوی په ډېر سپېڅلي ځای کې د ټول خدمت او د هغو قربانيو مسووليت په غاړه درلود چې خدای ورباندې د اسراييلو گناهونه بخښل. هغوی دا ټول کارونه د خدای د خدمتگار موسی د حکمونو سره سم کول.

(٥٠) د هارون د اولادې نومونه دا دي: العازار يې زوی، فينحاس يې لمسی، ايشوع يې

کړوسی او نوره اولاده یې په ترتیب سره: (۵۱) بقي، عزي، زرحیا، (۵۲) مرايوت، امريا،
اخيوطوب، (۵۳) صادق او اخيمعص ده.

د لاويانو دپاره ښارگوټي

(۵۴) د هارون اولاده د قهات د لاويانو له طایفې څخه وه او لومړنی ډله وه چې د پچې په
اچولو سره غوره شوه، ترڅو د اوسېدو دپاره ورته ښارگوټي ورکړل شي. (۵۵) هغوی ته د
یهودا په سیمه کې د حبرون ښار او شاوخوا څړځایونه ورکړل شول. (۵۶) خو د حبرون د
شاوخوا پټي او کلي د یفنه زوی کالیب ته ورکړل شول. (۵۷) - (۵۹) نو د هارون اولادې ته
دا لاندې ښارونه او د هغو د شاوخوا څړځایونه هم ورکړل شول: حبرون (د پناه اخیستلو
ښار)، لینه، یتیر، اشموع، حیلین، دبیر، عاشان او بیت شمس. (۶۰) د بنیامین له قبیلې څخه
هغوی ته د جبع، علمت او عناتوت ښارگوټي د هغو له شاوخوا څړځایونو سره ورکړل شول.
د هارون اولادې ته دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

(۶۱) د لوېدیځې منسي په سیمه کې لس ښارگوټي د قهاتیانو پاتې کورنیو ته د پچې په
اچولو سره ورکړل شول.

(۶۲) د جرشون طایفې ته کورنی په کورنی د یساکار، اشیر او د نفتالی په سیمو کې او په
باشان کې د ختیځې منسي په سیمه کې دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

(۶۳) هماغه شان، د مراري طایفې ته د روبین، جاد او د زبولون په سیمو کې دولس
ښارگوټي د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

(۶۴) نو په دې ډول، د اسراییلو قوم لاويانو ته د اوسېدلو دپاره ښارگوټي او د هغو په
شاوخوا کې څړځایونه هم ورکړل. (۶۵) (همدارنگه د یهودا، شمعون او د بنیامین ښارگوټي

چې پورته يې يادونه شوې ده، د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

٦٦ د قهات د طايفې ځينې کورنيو ته د افرایم د سيمې څخه ښارگوټي او د هغو شاوخوا څرخايونه ورکړل شول: ٦٧ شکيم (چې د افرایم په غرنۍ سيمه کې د پناه اخيستلو ښار و)، جازر، ٦٨ يقمعام، بيت حورون، ٦٩ ايالون او جت رمون. ٧٠ د قهات پاتې کورنيو ته د لوېديځې منسي په سيمه کې د عانير او بلعام ښارگوټي د هغو له شاوخوا څرخايونو سره ورکړل شول.

٧١ جرشونيانو ته په لاندې ډول ښارگوټي د هغو د څرخايونو سره ورکړل شول: د ختيځې منسي په سيمه کې: جولان چې په باشان کې دی او عشتاروت. ٧٢ د يساکار په سيمه کې: د جرشونيانو طايفې ته د يساکار له قبيلې څخه څلور ښارگوټي ورکړل شول چې هغه دا دي: قادش، دابره، ٧٣ راموت او عانيم چې د هغو شاوخوا څرخايونه هم په کې شامل وو. ٧٤ د اشير په سيمه کې: جرشونيانو ته د اشير له قبيلې څخه څلور ښارگوټي ورکړل شول: مشال، عبدون، ٧٥ حقوق او رحوب چې د هغو شاوخوا څرخايونه هم په کې شامل وو. ٧٦ د نفتالي په سيمه کې: په پای کې جرشونيانو ته د نفتالي له قبيلې څخه درې ښارگوټي ورکړل شول چې هغه دا وو: قادش په جليل کې، حمون او قريتایم چې د هغو شاوخوا څرخايونه هم په کې شامل وو.

٧٧ پاتې مراريانو ته په لاندې ډول ښارگوټي د هغو له شاوخوا څرخايونو سره ورکړل شول: د زبولون په سيمه کې: د رمونو او د تابور ښارگوټي. ٧٨ د روبين په سيمه کې، اريحا ته مخامخ د اردن سيند په ختيځ کې: په دښته کې باصر، يهصه، ٧٩ قديموت او ميفاعت. ٨٠ د جاد په سيمه کې: په جلعاد کې راموت او محانيم، ٨١ حشبون او يعزير.

د یساکار اولاده

۷ (۱) یساکار څلور زامن درلودل: تولاع، فوه، یاشوب او شمرون.

(۲) تولاع شپږ زامن درلودل: عزي، رفايا، يرييل، يحمای، یيسام او سموييل. هغوی د تولاع د طایفې د کورنیو مشران او زړور عسکر وو. د داود پاچا په وخت کې د هغوی د اولادې شمېر ۲۲۶۰۰ تنه وو.

(۳) عزي د یزرحیا پلار او د میکاییل، عوبدیا، یوییل او د یشیه نیکه ؤ او دا د کورنیو مشران هم وو. (۴) هغوی دومره ډېرې نبځې او اولادونه درلودل چې د خپلې اولادې د شمېر سره سم هغوی کولای شول چې ۳۶۰۰۰ کسان د عسکری دپاره تیار کړي. (۵) د یساکار د قبیلې د ټولو کورنیو په نسب نامې کې ۸۷۰۰۰ تنه جنگیالي ثبت شوي وو.

د بنیامین اولاده

(۶) بنیامین درې زامن درلودل: بالع، باکر او یدیئیل.

(۷) بالع پنځه زامن درلودل: اصبون، عزي، عزیل، یریموت او عیري. هغوی ټول قوي عسکر او د خپل پلار په طایفه کې د کورنیو مشران وو. د بالع د طایفې په نسب نامې کې ۲۲۰۳۴ تنه جنگیالي ثبت شوي وو.

(۸) باکر نهه زامن درلودل: زمیره، یوآش، الیعازر، الیوعینای، عمري، یریموت، ایبا، عناتوت او علمت. (۹) د هغوی په نسب نامه کې د ۲۰۲۰۰ تنو قوي عسکرو او د قبیلو د مشرانو نومونه ثبت شوي وو.

(۱۰) یدیعیل د بلهان پلار او د یعوش، بنیامین، ایهود، کنعنه، زیتان، ترشیش او د اخیشاخر

نيکه و. (۱۱) هغوی په خپله طایفه کې د کورنیو مشران وو او په دې طایفه کې ۱۷۲۰۰ تنه قوي عسکر د جگړې دپاره تیار وو. (۱۲) غیر دوه زامن درلودل چې شفیم او حفیم نومېدل او اخیر د حوشیم په نامه یو زوی درلود.

د نفتالي اولاده

(۱۳) بلهه د نفتالي مور وه. نفتالي څلور زامن درلودل: یحیییل، جونی، یصر او شلوم.

د منسي اولاده

(۱۴) منسي دوه زامن درلودل: اسرییل او ماخیر، چې د هغه سوریایی وینځې زېږولي وو. ماخیر د جلعاد پلار و. (۱۵) ماخیر یوه ښځه حفیم ته او یوه یې هم شفیم ته وکړه. ماخیر یوه خور درلودله چې معکه نومېدله.

د ماخیر دوهم زوی صلفخاد و او هغه یوازې لورگاني درلودلې.

(۱۶) د ماخیر ښځې معکې فارش او شارش وزېږول. فارش دوه زامن درلودل: اولام او راقم. (۱۷) اولام د بدن پلار و. دا ټول د جلعاد په اولاده کې شامل وو. جلعاد د ماخیر زوی او د منسي لمسی و.

(۱۸) د جلعاد خور، همولکه درې زامن درلودل: ایشهود، ایبزر او محله.

(۱۹) شمیداع څلور زامن درلودل: اخیان، شکیم، لقحي او انیعام.

د افرایم اولاده

٢٠) افرایم د شوتالح پلار، د بارد نیکه او د تحت غور نیکه ؤ. د هغه د کورنۍ نوره شجره په لاندې ډول وه: العادا، تحت، (٢١) زاباد، او شوتالح. افرایم دوه نور زامن هم درلودل، ایصر او العاد. خو هغوی په هغه وخت کې ووژل شول کله چې هغوی د جت سیمې له اوسېدونکو څخه د څارویو د غلا کولو هڅه وکړه. (٢٢) افرایم په خپلو زامنو ډېره موده ویر وکړ او د هغه خپلوان به راتلل او هغه ته به یې ډاډگېرته ورکوله. (٢٣) هغه بیا د خپلې ښځې سره یو ځای شو او هغه امیدواره شوه او یو زوی یې وزېږاوه. افرایم په هغه باندې د بریعه نوم کېښود، ځکه چې هغه د مصیبت په وخت کې وزېږېده.

٢٤) شیره د افرایم لور وه. هغې د ښکتنې او پورتنې بیت حورون او د ازین شیره ښارگوټي ودان کړل.

٢٥) افرایم یو بل زوی هم درلود چې رافح نومېده او د هغه د اولادې ترتیب په لاندې ډول ؤ: راشف یې زوی، تالح یې لمسی، تاحن یې کړوسی ؤ (٢٦) او نوره اولاده یې لعدان، عمیهود، الیشمع، (٢٧) نون او یوشع وو.

٢٨) د افرایم اولادې په جنوب کې تر بیت ییل پورې، په ختیځ کې تر نعران پورې او په لوېدیځ کې تر جازر پورې سیمې او ښارگوټي ونيول. د هغوی په خاوره کې د دغو ښارگوټو د شاوخوا کلي او هم شکیم، ایه او د هغو شاوخوا کلي شامل وو.

٢٩) د منسي د قبیلې د سرحد په اوږدو کې بیت شان، تعنک، مجدو، دور او د هغو د شاوخوا کلي شامل وو.

د یعقوب د زوی یوسف اولاده په دغو ښارگوټو او کلیو کې اوسېدله.

د اشیر اولاده

٣٠ اشیر څلور زامن درلودل چې یمنه، یشوه، یشوی او بریعه نومېدل او یوه لور یې درلودله چې سارح نومېدله.

٣١ بریعه دوه زامن درلودل: حابر او ملکيیل. ملکيیل د برزوت پلار ؤ. ٣٢ حابر درې زامن درلودل چې یفلیط، شومیر او حوتام نومېدل او یوه لور یې درلودله چې شوعا نومېدله. ٣٣ یفلیط درې زامن درلودل: فاسک، بمهال او عشوت. ٣٤ شومیر څلور زامن درلودل: اخي، رهجه، یحبه او آرام. ٣٥ د یفلیط ورور هیلام څلور زامن درلودل: صوفح، یمناع، شالش او عامال. ٣٦ د صوفح زامن دا وو: سوح، حرنفر، شوعال، بیري، یمره، ٣٧ باصر، هود، شما، شلشه، یتران او بیرا. ٣٨ یتر درې زامن درلودل: یفنه، فسفا او ارا.

٣٩ علا درې زامن درلودل: آرح، حنییل او رصیا.

٤٠ دا د اشیر اولاده وه او هغوی ټول د کورنیو ډېر عزتمن مشران او زړور خلک وو چې د عسکری دپاره تیار وو. د اشیر په قبيله کې ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، ٢٦٠٠٠ تنه وو.

د بنیامین نوره اولاده

١ بنیامین پنځه زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: بالع، اشبیل، اخرج، ٢ نوحه او رافا. ٣ د بالع زامن په لاندې ډول دي: ادار، جیرا، ایهود، ٤ اییشوع، نعمان، اخوخ، ٥ جیرا، شفوفان او حورام.

٦-٧ د ایهود زامن دا وو: نعمان، اخیا او جیرا. هغوی د جیع په ښارگوټي کې د طایفو

مشران وو، خو وروسته د مناحت بنارگوټي ته د اسيرانو په توگه بوتلل شول او دا د جيرا لارښوونه وه. جيرا دوه زامن درلودل چې غزه او اخيخود نومېدل.

⑧-⑪ شحرايم او د هغه ښځې حوشيم دوه زامن درلودل چې ابيطوب او الفعل نومېدل. خو شحرايم وروسته حوشيم او خپلې بلې ښځې يعني بعرا ته طلاق ورکړ. بيا هغه د مواب هېواد ته کډه وکړه او هلته يې د خوداش سره واده وکړ او هغې اووه زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: يوباب، ظيبا، ميسا، ملکام، يعوز، شکيا او مرمه. هغوی ټول د شحرايم په طايفه کې د کورنيو مشران وو. ⑫ د الفعل د زامنو نومونه په لاندې ډول دي: عيبر، مشعام او شامد. شامد د اونو او د لود بنارگوټي او د هغو د شاوخوا کلي ودان کړل.

⑬ بريعه او شمع هم د الفعل زامن وو. هغوی په هغې طايفې کې د کورنيو مشران وو چې د ايالون په بنارگوټي کې اوسېدل او هغوی د جت د بنار اوسېدونکي وشرل. ⑭-⑯ د بريعه په اولاده کې اخيو، شاشق، بريموت، زبديا، عراد، عيدر، ميکاييل، يشفه او يوخا شامل وو. ⑰-⑱ د الفعل په اولاده کې زبديا، مشلام، حزقي، حابر، يشمراي، يزليا او يوباب شامل وو. ⑲-⑳ د شمعي په اولاده کې ياقيم، زکري، زبدي، اليعيناي، صلتاي، اليبيل، عدايا، براييا او شمريت شامل وو. ㉑-㉒ د شاشق په اولاده کې يشفان، عيبر، اليبيل، عبدون، زکري، حانان، حننيا، عيلام، عنتوتيا، يفديا او فنوعيل شامل وو. ㉓-㉔ د يروحام په اولاده کې شمشراي، شحريا، عتليا، يعرشيا، ايليا او زکري شامل وو. ㉕ دا ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، په خپله طايفه کې د کورنيو مشران وو او په اورشليم کې اوسېدل.

㉖ يعيبيل د جبعون د بنار بنياد کېښود او هلته مېشته شو. د هغه ښځه معکه نومېدله ㉗ او د هغه مشر زوی عبدون نومېدله. د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتيب سره زېږېدلي وو: صور، قيس، بعل، ناداب، ㉘ جدور، اخيو، زاکر، ㉙ او مقلوت چې د

بنیامین، افرایم او منسی د قبیلو ځینې خلک په اورشلیم کې مېشته شول.

④-⑥ د یهودا له قبیلې څخه شپږ سوه او نوي تنه په اورشلیم کې مېشته شول. هغوی ټول د یهودا د درېو زامنو یعنې د فارص، شیله او زارح اولاده وه. د هغوی مشران عوتای، عسایا او یوییل وو. عوتای د عمیهود زوی ؤ او شجره یې نیکونو ته په لاندې ډول رسېدله: عمري، امري، باني او فارص. عسایا د یهودا د زوی شیله د اولادې مشر ؤ؛ یوییل د یهودا د زوی زارح د اولادې مشر ؤ.

⑦-⑨ د بنیامین له قبیلې څخه نهه سوه شپږ پنځوس د کورنیو مشران هم په اورشلیم کې مېشته شول. د هغوی نومونه په خپلو نسب نامو کې لیکل شوي وو او دا خلک په کې ثبت شوي وو: سلو د مشلام زوی، د هودویا لمسی او د هسنواه کړوسی؛ بینیا د یروحام زوی؛ ایله د عزري زوی او د مکري لمسی؛ مشلام د شفطیا زوی، د رعوییل لمسی او د بینیا کړوسی.

په اورشلیم کې مېشته شوي کاهنان

⑩-⑫ دا د هغو کاهنانو د نومونو لست دی چې په اورشلیم کې مېشته شول: یدعیا، یهواریب، یاکین او عزریا چې د خدای د کور مشر ؤ. د عزریا شجره د پلار نه په لاندې ډول پیل شوه: حلقیا، مشلام، صادق، مرایوت او اخیطوب؛ د یروحام زوی عدایا چې شجره یې په لاندې ډول وه: یروحام، فشحور او ملکیا؛ د عدییل زوی معسای چې شجره یې په لاندې ډول وه: عدییل، یحزیره، مشلام، مشلیمیت او یمیر.

⑬ ټول ۱۷۶۰ تنه کاهنان وو، هغوی ټول په خپلو طایفو کې د کورنیو مشران هم وو او د خدای په کور کې یې د کار کولو مهارت درلود.

خدای د کور یعنی د سپېڅلې خېمې د دروازو ساتنه کوله.

۲۴) د خدای د کور د څلورو واړو خواوو دپاره ساتونکي ټاکل شوي وو. ۲۵) د هغوی خپلوان به په خپل وار سره له خپلو کلیو څخه د یوې هفتې دپاره راتلل او له هغوی سره به یې د ساتونکو وظیفه تر سره کوله. ۲۶) هغوی څلور مشران درلودل، چې ټول لایان وو او هغوی د نورو ساتونکو څارنه کوله. هغوی د خدای په کور کې د کوټو او د خزانو د ساتلو مسوولیت په غاړه درلود. ۲۷) هغوی به په شپه کې د خدای د کور په شاوخوا کې اوسېدل چې ساتنه یې وکړي او دا مسوولیت یې درلود چې هر سهار یې دروازې خلاصې کړي.

د نورو لایانو دندې

۲۸) ځینو لایانو د هغو سامانونو مسوولیت په غاړه درلود چې د خدای په کور کې یې د عبادت په وخت کې ورڅخه کار اخیست. هغوی به هر شی له کارولو څخه مخکې او وروسته شمېرل. ۲۹) نورو لایانو ته د خدای د کور د سامان او د هغه د سپېڅلو لوبنو، د ډبرو بڼو اوږو، شرابو، د زیتونو د تېلو، د خوشبویي او د مسالو د ساتلو وظیفه ور په غاړه وه. ۳۰) خو د مسالو د گډولو مسوولیت د کاهنانو په غاړه ؤ. ۳۱) د شلوم مشر زوی متتیا د قورح د لایانو د طایفې یو غړی ؤ. هغه د هغې ډوډۍ د پخولو مسوولیت په غاړه درلود چې د نذرانو دپاره یې ورڅخه کار اخیست. ۳۲) د قهاتیانو د طایفې ځینو غړو دا وظیفه درلودله چې د هر سبت په ورځ سپېڅلې ډوډۍ پخه کړي.

۳۳) د لایانو د کورنیو هغه مشران چې ساز غږوونکي وو، د خدای د کور په کوټو کې اوسېدل. هغوی نور مسوولیتونه نه درلودل ځکه چې شپه او ورځ یې خپله وظیفه تر سره کوله.

٣٤ دا پورته ذکر شوي کسان د لاويانو په قبيله کې د کورنيو مشران وو او په هماغه ډول يې نومونه د خپلو کورنيو په نسب نامو کې ثبت شوي وو. هغوی په اورشليم کې اوسېدل.

د شاوول پاچا نيکونه او اولاده

(لومړی تواريخ ٨: ٢٩ - ٣٨)

٣٥ يعيل د جبعون د ښار بنياد کېښود او هلته مېشت شو. د هغه ښځه معکه نومېدله. ٣٦ د هغه مشر زوی عبدون نومېده او د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتيب سره زېږېدلي وو: صور، قيس، بعل، نير، ناداب، ٣٧ جدور، اخيو، زکريا ٣٨ او مقلوت چې د شمعې پلار ؤ. هغوی هم د خپلو خپلوانو سره نژدې په اورشليم کې اوسېدل.

٣٩ نير د قيس پلار او د شاوول پاچا نيکه ؤ.

شاوول څلور زامن درلودل: يوناتان، ملکيشوع، ايناداب او اشبعل. ٤٠ يوناتان د مريب بعل پلار او د ميکا نيکه ؤ. ٤١ ميکا څلور زامن درلودل: فیتون، ملک، تحريع او آحاز. ٤٢ آحاز د يعره پلار او د علمت، عزموت او د زيمري نيکه ؤ. زيمري د موزا پلار ٤٣ د بنعا نيکه او د رفایا غور نيکه ؤ. نوره اولاده يې دا وه: العاسه او آصيل.

٤٤ آصيل شپږ زامن درلودل: عزريقام، بوکرو، اسماعيل، شعريا، عوبديا او حانان.

د شاوول پاچا او د هغه د زامنو وژنه

(لومړی سمويل ٣١: ١ - ١٣)

١٠ فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسراييلو سره جگړه وکړه. په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل

وو، وټنټېدل. (۲) خو فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شاوول درې زامن، يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. (۳) په شاوول باندې جگړه ډېره سخته شوه او کله چې د فلسطينيانو غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه يې سخت ټپي کړ.

(۴) شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله يې لېږدوله وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان مې په عذاب نه کړي.» خو هغه ځوان له دې کاره ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او مړ شو.

(۶) نو په دې ډول شاوول او د هغه درې زامن ټول يو ځای مړه شول او د هغه شاهي کورنۍ له منځه لاړه. (۷) کله چې هغو اسراييليانو چې د يزرعيل په دره کې اوسېدل دا خبره واورېدله چې لښکرې ټنټېدلې دي او شاوول او د هغه زامن مړه شوي دي، هغوی خپل ښارگوټي پرېښودل او وټنټېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) له جگړې يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شاوول سر پرې کړ، له هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېږی د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شاوول وسلې د خپلو بتانو په عبادت خانه کې کېښودلې او د هغه سر يې د خپل بت يعنې د داجون په عبادت خانه کې ځورند کړ.

(۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار ټولو خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) تر ټولو زړور سړي لاړل، د شاوول او د هغه د

زامنو مړي يې راوړل او يابيش ته يې يووړل. هغوی دا مړي هلته د خپرې د ونې لاندې
بنځ کړل او اووه ورځې يې روژه ونيوله.

١٣-١٤) شاوول ځکه مړ شو چې هغه بې وفا ؤ او د څښتن اطاعت به يې نه کاوه. هغه
حتی د څښتن په ځای له يوې کوډگرې سره مشوره وکړه. نو ځکه څښتن شاوول وواژه او
د هغه پاچاهي يې د يسي زوی داود ته ورکړه.

داود د ټولو اسراييلو پاچا

(دوهم سمويل ٥: ١ - ٣)

١١) وروسته د اسراييلو ټول خلک په حبرون کې د داود حضور ته راټول شول او
هغه ته يې وويل: «مونږ ستاسو خپل هدوکي او وینه يو. (٢) حتی کله چې شاوول زمونږ
پاچا ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او
ستاسو څښتن خدای تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د
هغوی ټاکلی مشر به يې.» (٣) کله چې د اسراييلو ټول مشران په حبرون کې داود پاچا ته
ورغلل، داود د څښتن په مخکې د هغوی سره يو تړون وکړ. بيا هغوی د داود سر په تېلو
غوړ کړ او هغه يې د اسراييلو د پاچا په توگه غوره کړ، لکه څنگه چې څښتن د سمويل په
وسيله دا وعده کړې وه.

داود او د اورشليم فتح

(دوهم سمويل ٥: ٦ - ١٠)

(٤) داود پاچا او ټول اسراييليان لاړل او د اورشليم په ښار باندې يې برید وکړ. په هغه
زمانه کې اورشليم د ييوس په نوم وپېژندل شو او د دې ځای اصلي اوسېدونکي لا تر هغه

وخته پورې هلته اوسېدل. (۵) ییوسیانو وویل: «ته به ونه شې کولای چې دلته راننوخې!» خو داود د صهیون د غره کلا ونيوله چې وروسته د داود د ښار په نوم یاد شو.

(۶) داود خپلو لښکرو ته ویلي وو: «هغه لومړنی عسکر چې یو ییوسی ووژني زما د لښکرو قوماندان به شي.» نو له دې امله چې د زرویه زوی یوآب لومړی برید وکړ، هغه قوماندان شو.

(۷) وروسته داود هماغې کلا ته کډه وکړه، نو ځکه هغه د داود د ښار په نوم یاد شو. (۸) هغه د ښار شاوخوا سیمه پراخه کړه، په هغه ځای کې یې کار پیل کړ چې ځمکه یې د غونډۍ له ختیځې خوا ډکه وه او یوآب پاتې ښار بېرته جوړ کړ.

(۹) داود نور هم قوي شو، ځکه چې مطلق قادر څښتن د هغه سره مل ؤ.

د داود نامتو جنگیالی

(دوهم سمویل ۲۳: ۸-۱۷)

(۱۰) دا د هغو نامتو جنگیالیو نومونه دي چې د اسراییلو د خلکو په مرسته یې د داود پاچاهي قوي او ټینګه کړه، ترڅو د څښتن د وعدې سره سم د هغوی پاچا شي:

(۱۱) له دغو جنگیالیو څخه لومړنی جنگیالی د حکمون زوی یشوبعام ؤ او هغه د «درېو جنگیالیو» مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه کسانو سره جګړه وکړه او هغوی ټول یې په یو وخت کې ووژل. (۱۲) دوهم یې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ له خپله ؤ. (۱۳) کله چې فلسطینیان هلته د جګړې دپاره راغونډ شول، العازار د داود سره په فسدمیم کې ؤ. په یو داسې ځای کې چې له اوربشو څخه ډک پټی په کې ؤ، اسراییلی عسکر له فلسطینیانو څخه وتښتېدل. (۱۴) خو العازار او د هغه سړیو د پټی په منځ کې

ځانونه ټينگ کړل او فلسطينيانو ته يې ماتې ورکړه. څښتن هغوی ته يو لوی برياليتوب ور په برخه کړ.

١٥) يوه ورځ له هغو دېرشو مشرانو جنگياليو څخه درې تنه يو گټ ته چې د عدولام سمخې ته نژدې او داود په کې ؤ، راغلل، په هغه وخت کې د فلسطينيانو يوې ډلې د رفايم په دره کې خپمې درولې وې. ١٦) داود هغه وخت په خپل خوندي ځای کې ؤ او د فلسطينيانو يوې ډلې بيت لحم نيولی ؤ. ١٧) داود ارمان وکړ او وېې ويل: «کاشکې څوک له هغه کوهي څخه چې د بيت لحم دروازې ته نژدې دی، ماته اوبه راوړي.»

١٨) نو هغو درېو زړورو سړيو د فلسطينيانو کرښې ماتې کړې، له کوهي څخه يې اوبه راوويستلې او داود ته يې راوړې، خو داود هغه ونه څښلې او هغه يې د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. ١٩) داود وويل: «خدای دې نه کړي چې زه دا اوبه وڅښم! دا به د هغو سړيو د وينو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ!» نو هغه دا اوبه ونه څښلې. دا د هغو درېو زړورو کسانو کارونه وو.

دېرش جنگيالي

(دوهم سمويل ٢٣: ١٨ - ٣٩)

٢٠) ايشای د يوآب ورور د دېرش کسيزې ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه کسانو سره جگړه وکړه او هغوی يې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو درېو جنگياليو په شان مشهور شو. ٢١) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور او د هغوی مشر شو، خو د هغو درېو تنو په شان مشهور نه شو.

٢٢) بناياه د يهوياذاع زوی چې د قبصيل څخه ؤ، يو توريالی عسکر ؤ. هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو قوي موآبي جنگياليو وژل شامل وو. يو

خَلې هغه د واورې په ورځ يوې كندې ته وربښكته شو او يو زمري يې وواژه. (۲۳)
 همدارنگه هغه يو مصري وواژه چې قد يې له دوو مترو لوړ ؤ او يوه نېزه ورسره وه چې د
 اوبدلو د كارگاه د ميلې په شان غټه وه. بنايا ه د خپلې امسا سره په هغه باندي برید وکړ، د
 هغه مصري له لاسه يې نېزه واخيستله او هغه يې ورباندي وواژه. (۲۴) بنايا ه داسې د
 زپورتوب كارونه وكړل چې د درېو جنگياليو په شان مشهور شو. (۲۵) د هغه عزت د هغې
 دېرش كسيزه ډلې څخه ډېر زيات شو، خو په درېو جنگياليو كې يې گډون نه درلود. داود
 هغه د خپلو ساتونكو د گارډ مشر وټاكه.

(۲۶) دا نور نامتو جنگيالي دي:

د يوآب ورور عساھيل
 الحانان د دودو زوی له بيت لحم څخه
 (۲۷) شموت له هرور څخه
 حالز له فلون څخه
 (۲۸) عيرا د عقيش زوی له تقوع څخه
 ابيعزر له عناتوت څخه
 (۲۹) سبکای له حوشا څخه
 عيلای له اخوخ څخه
 (۳۰) مھراي له نطوفي څخه
 حلد د بعنه زوی له نطوفي څخه
 (۳۱) اتای د ريبای زوی د بنيامين له جبعي څخه
 بنايا ه له فرعاتون څخه
 (۳۲) حورای د جاعش له خوړونو څخه
 ابي بيل له عربات څخه

عزموت له بحرورم څخه (۳۳)

اليحبا له شعلبون څخه

هاشم له جزون څخه (۳۴)

يوناتان د شاجاي زوی له حرار څخه

اخيام د ساكار زوی له حرار څخه (۳۵)

اليفال د اور زوی

حافر له مكيرات څخه (۳۶)

اخيا له فلون څخه

حصرو له كرمل څخه (۳۷)

نغراي له ازباي زوی

يوبييل د ناتان ورور (۳۸)

مبحار د هجري زوی

صالح له عمون څخه (۳۹)

نغراي د بيروت څخه چې د زرويه د زوی يعنې د يوآب وسلې به يې وړلې.

عيرا او جارب له يتر څخه (۴۰)

اوريا حيتي (۴۱)

زاباد د احلاي زوی

عدينا د شيزا زوی چې د روبين په قبيله كې يو مشر ؤ او د دېرش كسيزو

عسكرو ډله هم ورسره وه

حانان د معكه زوی (۴۲)

يوشافاط له متنا څخه

عزيا له عشتاروت څخه (۴۳)

شاماع او يعييل د حوتام زامن له عروعر څخه

٤٥) يدعييل او يوخا د شمري زامن له تيص څخه

٤٦) الي ييل له محويم څخه

يريبای او يوشويا د الناعم زامن

يتمه له موآب څخه

٤٧) الي ييل، عوييد او يعسي ييل له مسوباه څخه.

د بنيامين له قبيلې څخه د داود جنگيالي

١٢) يو څه موده مخکې داود تللی ؤ چې د صقلع په ښارگوتي کې واوسېږي او د شاوول پاچا څخه پټ شي. کله چې داود هلته ؤ، ډېرو زړورو جنگياليو د هغه سره لاس يو کړ چې په جگړه کې ورسره مرسته وکړي. (٢) دغه جنگيالي د شاوول پاچا له خپلوانو او د بنيامين له قبيلې نه وو. هغوی د ليندې او د غشو په ويشتلو کې تکره وو، هغوی په خپل بني او چپ لاس دواړو باندې غشي وپشتلی شول او هم يې په مچنوغزه کې تيرې وپشتلی شوي. (٣) - (٧) د هغوی مشران په لاندې ډول وو: اخيعزر د شماعه زوی چې له جبعي څخه ؤ، د ټولو مشر ؤ، د هغه ورور يوآش په رتبه کې د هغه پسې دوهم سړی ؤ. دا د هغوی عسکر وو:

د عزموت زامن، يزي ييل او فالط

براکه او بيهو، له عناتوت څخه

يشمعيا چې له جبعون څخه ؤ، د هغو «دېرشو جنگياليو» يو مشر ؤ او په خپله هم

نامتو جنگيالی ؤ

ارميا، يحزييل، يوحانان او يوزاباد له جديره څخه

العوزای، يريموت، بعليا، شمريا او شفتيا له حروف څخه

د قورح له طايفې څخه القانه، يشيه، عزرييل، يوعزر او يشوبعام

له جدور څخه د يروحام زامن يوعيله او زبديا.

د جاد د قبيلې څخه د داود جنگيالي

۸ ځيني کسان د جاد له قبيلې څخه چې د جگړې په هنر کې تجربه لرونکي او زړور خلک وو، د دښتې په خوندي ځای کې چې داود په کې ؤ، هغه ته ورواوبنتل. دوی ټولو د سپرونو او نيزو په استعمالولو کې مهارت درلود. هغوی د زمريو په شان هيبتناک او د غرنیو هوسيو په شان تيز او چالاک وو. ۹-۱۳ له هغوی څخه د يوولسو تنو رتبې او مقامونه په ترتيب سره په لاندې ډول وو: ایصر يې مشر، بيا عوبديا، الياب، مشمنه، ارميا، عتای، اليئيل، يوحانان، الزاباد، ارميا او مکبنای.

۱۴ نوموړي کسان د لښکرو قوماندانان وو. د تيتې رتبې خاوندان يې د سلو کسان او لوړ رتبه يې د زرو کسانو قوماندانان وو. ۱۵ د کال په لومړنی میاشت کې يعنې په هغه وخت کې چې د اردن د سيند اوبه د سيند له غاړو واوبنتلې، هغوی د سيند نه تېر شول او هغه خلک يې پسې واخيستل او خواره واره يې کړل چې د سيند د دواړو غاړو په درو کې اوسېدل.

د يهودا جنگيالي او د بنيامين نور جنگيالي

۱۶ يوځل د بنيامين او يهودا د قبيلو څخه يوه ډله سړي هغه خوندي ځای ته لاړل چې داود په کې اوسېده. ۱۷ داود له هغوی سره دباندي ليدنه او کتنه وکړه او ورته وېې ويل: «که چېرې تاسو د ملگرو په توگه راغلي يئ چې زما په طرفدارۍ جگړه وکړئ، بيا پاتې شئ او زمونږ سره لاس يو کړئ. خو که چېرې تاسو دا هڅه وکړئ چې ما خپلو دښمنانو ته تسليم کړئ، هغه خدای چې زمونږ نيکونو يې عبادت کاوه، تاسو ته به سزا درکړي، ځکه

چې ما کوم ظلم او تېری نه دی کړی.»

۱۸) بیا په عماسای باندې د خدای روح نازل شو، (هغه څوک چې وروسته د دېرشو

جنگیالیو مشر شو) او وپې ویل:

«د یسی زویه داوده، مونږ ستا یو!

بریالی دې اوسی ته

او وي بریالی دې هغه څوک

چې کوي تا سره مرسته!

ځکه چې خدای دی مرستندوی ستا.»

وروسته داود هغوی ته هرکلی ووايه او د خپلو هغو عسکرو مسؤولان یې وټاکل چې په دینمنانو باندې یې یرغل کاوه.

هغه جنگیالی چې له منسي څخه وو

۱۹) هغه وخت چې داود د فلسطینیانو سره د شاوول په ضد جگړې ته لاړ، یو شمېر د منسي خلک د داود په خوا شول. خو کله چې د فلسطینیانو پاچاهان په دې پوه شول چې کېدای شي داود د هغوی سره خیانت وکړي او د پخوا په شان به د شاوول سره لاس یو کړي، هغوی داود بېرته د صقلغ ښارگوټي ته ولېږه. (۲۰) دا د منسي هغه عسکر وو چې په هغه وخت کې یې د داود سره لاس یو کړ: عدناح، یوزاباد، یدیعیل، میکاییل، یوزاباد، الیهو او صلتای. هغوی ټول په منسي کې د زر کسيزو فرقو قوماندانان وو. (۲۱) هغوی د داود

سره مرسته کوله چې د يرغلگرو ډلو سره وجنگيږي، ځکه چې هغوی ټول زړور جنگيالي وو. وروسته هغوی د اسرايلو په لښکرو کې قوماندانان شول.

۲۲) ورځ په ورځ به نوي کسان راتلل او د داود سره به يې لاس يو کاوه، نو زر هغه د يو لوی او قوي لښکر خاوند شو، چې دا د خداى لښکر ؤ.

په حبرون کې د داود لښکرې

۲۳) کله چې داود په حبرون کې ؤ، ډېرو په وسلو سمبال شويو کسانو د هغه له لښکرو سره لاسونه يو کړل، ترڅو هغه د شاوول په ځای پاچا کړي، لکه څنگه چې څښتن وعده کړې وه. د هغوی شمېر په لاندې ډول ؤ: ۲۴) د يهودا د قبيلې څخه: ۶۸۰۰ تنه ښه سمبال شوي کسان چې سپرونه او نېزې ورسره وې؛ ۲۵) د شمعون د قبيلې څخه: ۷۱۰۰ تنه زړور جنگيالي؛ ۲۶) د لاوي د قبيلې څخه: ۴۶۰۰ تنه؛ ۲۷) يهودا د هارون د کورنۍ مشر د ۳۷۰۰ تنو سره؛ ۲۸) صادق، يو زړور ځوان او د هغه د پلار د کورنۍ افسران: ۲۲ تنه؛ ۲۹) د بنيامين د قبيلې څخه (د شاوول خپله قبيله): ۳۰۰۰ تنه، د دغو څخه اکثره تر هغه وخته پورې د شاوول سره وفادار پاتې شوي وو. ۳۰) د افرايم د قبيلې څخه: ۲۰۸۰۰ تنه زړور جنگيالي چې په خپلو خپلونو کې نوميالي وو؛ ۳۱) د لوډيځې منسي د قبيلې څخه: ۱۸۰۰۰ تنه د دې دپاره غوره شوي وو چې لاړ شي او داود پاچا کړي؛ ۳۲) د يساکار د قبيلې څخه: ۲۰۰ مشران د خپلو وطندارانو سره يو ځای چې د هغوی د امر لاندې وو (دا مشران پوهېدل چې اسرايل څه وکړي او په کوم وخت کې يې وکړي)؛ ۳۳) د زبولون د قبيلې څخه: ۵۰۰۰۰ تنه وفادار او د اعتبار وړ کسان چې د جگړې دپاره تيار وو او د هر ډول وسلې په کارولو پوهېدل؛ ۳۴) د نفتالي د قبيلې څخه: ۱۰۰۰۰ تنه قوماندانان د ۳۷۰۰۰ کسانو سره يوځای چې سپرونه او نېزې ورسره وې؛ ۳۵) د دان د قبيلې څخه: ۲۸۶۰۰ تنه چې د جگړې دپاره تيار وو؛ ۳۶) د اشير د قبيلې څخه: ۴۰۰۰۰

تنه تجربه لرونکي عسکر چې د جگړې دپاره تيار وو؛ (۳۷) د روښن، جاد او د ختيځې منسي د قبيلو څخه (هغه قبيلې چې د اردن د سيند په ختيځ کې وې): ۱۲۰۰۰۰ تنه، چې په هر ډول وسلو سمبال شوي وو.

(۳۸) دا ټول عسکر چې د جگړې دپاره تيار وو، حبرون ته لاړل. هغوی ټينگه اراده درلودله چې داود په ټولو اسراييلو باندې پاچا کړي. نو پاتې اسراييليان په دې خبره باندې راضي او خوښ وو. (۳۹) هغو عسکرو هلته د داود سره درې ورځې تېرې کړې او په هغو خوږو او د څښاک په شيانو يې چې خپلو خپلوانو ورته تيار کړي وو، ميلې کولې. (۴۰) د يساکار، زبولون او د نفتالي د شمالي قبيلو پورې د لېرې لېرې ځايونو څخه خلک راتلل او خره، اوبنان، کچرې او غويان يې چې اوږه، د انځرو او د مميزو کلچې، د انگورو شراب او د زيتونو تېل ورباندې بار وو، راوستل. هغوی پادې او رمې هم راوستلې چې حلال يې کړي او ويې خوري. دا ټول د هغو خوشحاليو څرگندونه وه چې په ټول هېواد کې احساسيدله.

داود د لوظ صندوق اورشليم ته وړي

(دوهم سمويل ۶: ۱ - ۱۱)

۱۳ (۱) داود د خپلو لښکرو د قوماندانانو سره مشوره وکړه يعنې د هغو سره چې د زر کسيزو فرقو او د سل کسيزو ټوليو قوماندانان وو. (۲) داود د اسراييلو قوم ته وويل: «که ستاسو مشوره او زمونږ د څښتن خدای رضا وي، نو اجازه راکړئ چې ټولو اسراييليانو ته پيغام ولېږم او د خپلو ټولو هېوادوالو د کاهنانو او لويانو په شمول چې په بنارگوټو او د هغوی په څرځايونو کې دي، بلنه ورکړم چې راشي او دلته زمونږ سره يوځای شي. (۳) بيا به لاړ شو او د خدای د لوظ صندوق به راوړو، ځکه چې د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ورته پاملرنه نه وه شوې.»

٤ ټولو خلکو دا خبره ومنله چې دا سم وړاندیز دی او پرېکړه یې وکړه چې همداسې وکړي.

٥ نو داود د ټول هېواد څخه د اسراییلو قوم راغونډ کړ، یعنې د مصر د پولې څخه نیولې چې په جنوب کې ده د حمات د غابني پورې چې په شمال کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق له قریه یعاریم څخه اورشلیم ته راوړي. ٦ داود او ټول اسراییلیان د بعله ښار یعنې قریه یعاریم ته لاړل چې د یهودا په سیمه کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق چې د څښتن نوم ورباندې دی، راوړي - هغه څښتن چې تخت یې د اسماني مخلوقاتو د مجسمو دپاسه دی.

٧ هغوی د ایناداب د کور څخه د لوظ صندوق راوویست او په یوې نوې ګاډۍ باندې یې کېښود. عزه او اخیو د ګاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل ٨ او داود او ټولو خلکو په خپل ټول توان سره خدای ته د درناوي په خاطر نڅا ګانې کولې. هغوی سندرې ویلې او د موسیقۍ دغه آلې یې غږولې: ربابونه، چنگونه، چمبې، تالونه او سرنې.

٩ څنګه چې دوی د کیدون درمند ځای ته ورسېدل، غویان وښویدل او عزه خپل لاس وراوړد کړ او د لوظ صندوق یې ونيوه. ١٠ څښتن په عزه باندې ډېر په قهر شو او هغه یې وواژه، ځکه چې د لوظ صندوق یې لمس کړ. هغه هلته د خدای په حضور کې مړ شو. ١١ نو داود په قهر شو، ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم یادېږي.

١٢ په هغه ورځ داود د څښتن څخه ډېر ووېرېده او ویې ویل: «اوس به څنګه وکولای شم چې د خدای د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟» ١٣ نو هغه صندوق د ځان سره د داود ښار ته یو نه وړ. د هغې په ځای یې هغه د عوبید ادوم جتي کور ته یووړ.

١٤ د خدای د لوظ صندوق درې میاشتي هلته پاتې شو او خښتن د عوبید ادوم کورنی او هر هغه شي ته چې یې درلود برکت ورکړ.

په اورشلیم کې د داود مانې او کورنی

(دوهم سمویل ٥: ١١ - ١٦)

١٤ ١ نو بیا د صور پاچا حیرام، داود ته خپل استازي وروولپرل، له هغوی سره گلکاران او نجاران هم وو. هغوی د سبر د ونو لرګي راوړل، ترڅو داود ته مانې جوړه کړي. ٢ نو داود پوه شو چې خښتن د هغه پاچاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پاچاهي د خپل قوم یعنی د اسراییلو په خاطر نېکمرغه کیږي.

٣ وروسته له دې چې داود اورشلیم ته کډه وکړه، هغه د نورو ښځو سره ودونه وکړل او نور زامن او لورګانې یې وزېږېدلې. ٤ دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سلیمان، ٥ ایبحار، الیشوع، الیفالط، ٦ نوجه، نفج، یافیع، ٧ الیشمع، بعلیاداع او الیفلط.

داود او د فلسطینیانو ماتې

(دوهم سمویل ٥: ١٧ - ٢٥)

٨ کله چې فلسطینیانو واورېدل چې داود د اسراییلو په ټول هېواد باندې د پاچا په توګه ټاکل شوی دی، هغوی د پوره قوت سره ووتل چې داود ونیسي. خو داود د هغوی د پلان څخه خبر شو او لاړ چې په جګړه کې ورسره مقابله وکړي. ٩ نو فلسطینیان راغلل او د رفايیم په دره یې حمله وکړه.

١٠ داود د خدای نه پوښتنه وکړه: «ایا په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ ایا ماته به بری

راکړې؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، ورباندې حمله وکړه! زه به تاته بری درکړم!»

۱۱ نو داود بعل فراسیم ته لاړ او هلته یې فلسطینیانو ته ماته ورکړه. هغه وویل: «خدای زما په لاسونو د دښمنانو کرنښې ماتې کړې.» نو هغه ځای د بعل فراسیم په نوم یاد شو. ۱۲ کله چې فلسطینیان وتښتېدل، بیا داود خپلو لښکرو ته حکم ورکړ: «هغه بتان چې له فلسطینیانو څخه پاتې شوي دي، وسوځوئ.»

۱۳ څه موده وروسته فلسطینیان بېرته درې ته راستانه شول او بیا یې برید پیل کړ. ۱۴ داود یوځل بیا د خدای سره مشوره وکړه، خدای ځواب ورکړ: «د دې ځای نه برید مه کوه، بلکې د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې برید وکړه. ۱۵ کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېده، نو بیا په بیره برید وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په مخکې روان یم چې د فلسطینیانو لښکرو ته ماتې ورکړم.»

۱۶ نو څنگه چې خدای داود ته حکم کړی ؤ، هماغسې یې وکړل او فلسطینیان یې د جبعون نه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقیب کړل او ویې وژل.

۱۷ نو داود په ټولو هېوادونو کې مشهور شو او څښتن سبب شو چې ټول قومونه له هغه څخه ووپریږي.

اورشلیم ته د لوظ د صندوق د راوړلو تیاری

۱۵ داود د خپل ځان دپاره د داود په ښار کې کورونه ودان کړل. هغه د خدای د

لوږ د صندوق دپاره هم يو ځای تيار کړ او يوه خېمه يې د هغه دپاره ودروله. (۲) هغه وويل: «يوازې لاويان به دا اجازه ولري چې د لوږ صندوق يوسي، ځکه چې څښتن هغوی غوره کړي دي چې دا کار وکړي او تل د څښتن خدمت وکړي.»

(۳) بيا داود د اسراييلو ټول قوم اورشليم ته راوغوښت د دې دپاره چې د لوږ صندوق هغه ځای ته راوړي چې د هغه دپاره يې تيار کړی و. (۴) هغه د هارون اولاده او لاويان هم يو ځای راغونډ کړل. دا هغه لاويان وو چې د داود حضور ته راغلل: (۵) اوري بيل چې د قهات د طايفې مشر و او د هغه يوسلو شل تنه خپلوان؛ (۶) عسايا چې د مراري د طايفې مشر و او د هغه دوه سوه او شل تنه خپلوان؛ (۷) يوبيل چې د جرشون د طايفې مشر و او د هغه يو سل او دېرش تنه خپلوان؛ (۸) شمعيه چې د اليصافان د طايفې مشر و او د هغه دوه سوه تنه خپلوان؛ (۹) ايليبيل چې د حبرون د طايفې مشر و او د هغه اتيا تنه خپلوان؛ (۱۰) او عميناداب چې د عزيزيل د طايفې مشر و او د هغه يو سل او دولس تنه خپلوان.

(۱۱) بيا داود صادق او ابياتار کاهنان او شپږ لاويان يعنې اوري بيل، عسايا، يوبيل، شمعيه، ايليبيل او عميناداب راوغوښتل. (۱۲) هغه دغو لاويانو ته وويل: «تاسو د لاوي د طايفو مشران يئ. تاسو او ستاسو ملگري خپل ځانونه پاک کړئ، ترڅو وکولای شئ چې د اسراييلو د څښتن خدای د لوږ صندوق هغه ځای ته راوړئ چې ما د هغه دپاره تيار کړی دی. (۱۳) دا چې د لومړي ځل دپاره تاسو هلته نه وئ چې هغه يوسي، زمونږ څښتن خدای مونږ ته سزا د دې دپاره راکړه چې مونږ په مناسب ډول د هغه عبادت ونه کړ.»

(۱۴) بيا کاهنانو او لاويانو خپل ځانونه پاک کړل. هغوی تيار شول چې د اسراييلو د څښتن خدای د لوږ صندوق يوسي. (۱۵) لاويانو دا صندوق د ستنو په واسطه په خپلو اوږو باندي يووړ لکه څنگه چې څښتن د موسی په وسيله امر کړی و.

﴿١٦﴾ همدارنگه داود د لاويانو مشرانو ته وويل: «د خپلو خپلوانو څخه ځينې كسان وټاكئ چې د خوشحالي سندرې ووايي او چنگونه، ربابونه او تالونه وغږوي.» ﴿١٧﴾-﴿٢١﴾ هغه سړي چې د زيرو تالونو د غږولو دپاره غوره شول دا وو: د يوويل زوی هيمن، د هغه خپلوان اساف چې د برکيا زوی ؤ او د قوشيا زوی ايتان چې د مراري د طايفې څخه ؤ. د هغوی سره د مرستې په خاطر يې دغه لاويان غوره کړل چې د نري اواز چنگونه يې غږول: زکريا، يعزييل، شميراموت، يحييل، عوني، الياب، معسيا او بناياه. نورو چې د درند اواز ربابونه يې غږول دا وو: متتيا، اليفليا، مقنيا، عززيا او دوه د عبادت ځای ساتونکي يعنې عوبيد ادوم او يعيل.

﴿٢٢﴾ کنيا د لاوي سازغږوونکو مسوول وټاکل شو، ځکه چې هغه په خپله يو تکړه سازغږوونکی ؤ.

﴿٢٣﴾-﴿٢٤﴾ بيا د لوظ د صندوق د ساتلو دپاره څلور لاويان وټاکل شول. هغه لاويان دا وو: برکيا، القانه، عوبيد ادوم او يحييا.

په پای کې د دې دپاره کاهنان غوره شول چې د لوظ د صندوق مخې ته سړني وغږوي. هغه کاهنان دا وو: شبنيا، يوشافاط، نتتيل، عماسای، زکريا، بناياه او اليعازر.

اورشليم ته د لوظ د صندوق راوړل

(دوهم سمويل ٦: ١٢ - ٢٢)

﴿٢٥﴾ نو داود، د اسرايلو مشران او د لښکرو قوماندانان لارل چې د څښتن د لوظ صندوق د عوبيد ادوم له کوره د جشن په نيولو سره راوړي. ﴿٢٦﴾ له دې کبله چې څښتن د لوظ د صندوق په وړلو کې له لاويانو سره مرسته وکړه، نو هغوی اووه غويان او اووه پسونه قرباني کړل.

٢٧ داود او هغو لاويانو چې صندوق يې لېږداوه، کننيا د موسيقي مسوول او ټولو سندرغاړو د بڼه کتان چپني اغوستي وې او داود هم د کتان پېشبند اغوستی و. ٢٨ نو ټولو اسراييليانو د خوشحالي په چيغو او د سرنیو، تالونو، چنگونو او له ربابونو په غږولو سره د څښتن د لوظ صندوق اورشليم ته راوړ.

٢٩ کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شاوول لور ميکال د کرکي څخه وکتل او ويې ليدل چې داود پاچا د خوشحالي څخه ټوپونه وهي او نخاکوي، نو هغه يې په خپل زړه کې سپک وگاڼه.

په خېمه کې د لوظ د صندوق ايښودل

١٦ هغوی د خدای د لوظ صندوق په هغې خېمې کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه، بيا يې سوځېدونکې نذرانې او د سولې نذرانې خدای ته وړاندې کړې. ٢٠ کله چې داود د نذرانو د وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د څښتن په نوم برکت وغوښت. ٢١ هغه د اسراييلو ټولو خلکو، هم سړيو او هم ښځو، هر يو ته يوه ډوډۍ، يوه ټوټه غوښه او د ممیزو يوه کلچه ووېشله.

٢٤ داود ځينې لاويان د دې دپاره وټاکل چې د لوظ صندوق په مخکې خدمت وکړي. هغوی به د اسراييلو څښتن خدای ياداوه، د هغه شکر به يې ادا کاوه او ستاينه به يې کوله. ٢٥ اساف د هغوی مشر و او زکريا د هغه مرستيال و. يعييل، شميراموت، يحييل، متتيا، الياب، بناياه، عوبيد ادوم او يو بل سړی چې يعييل نومېده د دې دپاره ټاکل شوي وو چې چنگونه او ربابونه وغږوي. اساف په خپله تالونه غږول ٢٦ او دوو کاهنانو يعنې بناياه او يحييل به پرله پسې د لوظ د صندوق په مخکې سرنی غږول.

د داود د ستاینې سندره

٧ داود په هغه ورځ د لومړي ځل دپاره اساف او د هغه ورونو ته وظيفه ورکړه چې د
څښتن په حضور کې د هغه د ستاینې دا سندره ووايي:

٨ کوی شکر د څښتن

او د هغه په نوم دعا کوی!

نورو قومونو ته دا ووايي

شه چې هغه کړي دي

٩ هغه ته حمد ووايي

ووايي هغه ته د ثنا او صفت سندره

هغه چې کړي عجيبه کارونه

کړی يې بيان خلکو ته

١٠ په پاک نوم د هغه وکړی افتخار

وي دې خوشحاله څوک چې کاندې عبادت د هغه

١١ وغواړی کومک له څښتنه

وکړئ عبادت يې تل

ای د یعقوب یعنی د خدای د خدمتگار اولادې ۱۲-۱۳

ای د یعقوب اولادې تاسو کړئ غوره څښتن

کړئ تاسې یادې معجزې لوبې چې کړې هغه

هم کړئ رایاد قضاوتونه چې هغه کړي وو

دی څښتن زمونږه خدای ۱۴

راولي چې عدالت د ځمکې سر باندي هرځای

تاسې هېر نه کړئ د خدای لوظ هېڅکله ۱۵

نه کړئ وعده د هغه هېره تر زرو نسلونو پورې

هغه لوظ چې هغه وکړ ابراهیم سره ۱۶

هغه قسم چې هغه وکړ د اسحاق سره

هغه يې ورکړ لو یعقوب ته د یو حکم په شان ۱۷

او اسراییلو ته د ابدي لوظ په توگه

هغه وویل: «تاسو ته در به کرم وطن د کنعان ۱۸

وي به هغه د ستاسو خپل ملکیت»

١٩) کله چې شمېر د خدای د خلکو کم و

وو پردي د کنعان خاوره کې دوی

٢٠) دوی سرگردانه گرځېدل به یو بل وطن کې

تلل یو او بلې پاچاهۍ ته هغوی

٢١) خو خدای پرېښودل هېڅوک چې په دوی ظلم وکړي

د دوی دپاره یې شاهان ورتل:

٢٢) هغوی ته یې وویل:

«زما غوره شویو بنده گانو ته به لاس نه وروړئ

ضرر به نه رسوئ زما پیغمبرانو ته»

٢٣) ای ټولې نړۍ، سندرې ووايئ څښتن ته تاسې

اعلان کړئ هره ورځ دا زېری

چې نجات یې دی راکړی مونږ ته

٢٤) قومونو ته اعلان کړئ جلال د هغه

ټولو خلکو ته اعلان کړی

د هغه ډېر عجیبه کارونه

٢٥ ځکه چې لوی دی څښتن

او ډېر لایق دی د ثنا او صفت

ټولو خدایانو نه دې زیاته وېره وشي د ده

٢٦ نورو قومونو ټول خدایان دي بې گټې بتان

خو څښتن دي پیدا کړي اسمانونه

٢٧ دي راچاپېره جلال او لویي له هغه څخه

د اوسېدو ځای د هغه ډک دی د خوښۍ او قوت

٢٨ وکړی ستاینه د څښتن په ځمکه ټولو خلکو

هم ستاینه وکړی د هغه د جلال او قدرت

٢٩ د څښتن د جلالی نوم ستاینه وکړی

راشیء حضور ته د هغه او نذرانه راوړی

کړی څښتن ته عبادت په سپېڅلي توگه

۳۰ ای ټولې ځمکې ولرزېږه د هغه په مخکې

نړۍ یې ټینګه درولې چې خوځېږي نه

۳۱ پرېږده خوشحاله اسمانونه شي او ځمکه وکړي خوښي

او هم قومونه کړي خبر چې څښتن پاچا دی!

۳۲ شي درياب په غرمبار دې خپلو ټولو مخلوقاتو سره

شي دې خوشحاله پټي هم ټولو فصلونو سره

۳۳ د خوښۍ چيغې به بيا ووهي ځنگل کې ونې

کله چې راشي د ځمکې قضاوت ته څښتن

۳۴ د څښتن شکر کوي، ځکه چې نېک دی هغه

ده ابدې د هغه مينه

۳۵ هغه ته ووايي: «وژغوره مونږ ای خدايه

ته زمونږ ژغورونکيه خدايه

مونږ يو ځای سره راغونډ کړه،

ومو ژغوره له قومونو

ترخو ادا کړو مونږه شکر د ستا

ستا د سپېڅلي نوم ثنا مو وياړ شي»

٣٦ ثنا او صفت دې وي د اسراييلو څښتن خدای ته

وکړئ ثنا او صفت يې د ازل نه تر ابده پورې

بيا ټولو خلکو وويل: «امين» او د څښتن ثنا او صفت يې وکړ.

په اورشليم او په جبعون کې عبادت

٣٧ داود اساف او د هغه د طايفې لايوان د دې دپاره غوره کړل چې په هغه ځای کې د ورځني عبادت مسؤولان شي چې د لوظ صندوق ساتل کېده. ٣٨ عوبيد ادوم او د هغه اته شپېته خپلوان د هغوی مرستيالان وو او حوسه او د يدوتون زوی عوبيد ادوم ساتونکي وو.

٣٩ داود صادق کاهن او د هغه خپلوان چې کاهنان وو، هم غوره کړل چې د جبعون د عبادت په ځای کې د څښتن په سپېڅلي خېمه کې خدمت وکړي. ٤٠ هغوی به هر سهار او ماښام د قربانۍ په ځای باندې سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. دا د هغه شريعت سره سم ؤ چې څښتن اسراييليانو ته ورکړی ؤ. ٤١ هيمان او يدوتون د هغوی مرستيالان وو او همدارنگه هغه نور سړي چې په ځانگړې توگه د دې دپاره غوره شوي وو چې د څښتن د تليپاتي مينې دپاره د هغه شکر وکړي. ٤٢ هيمان او يدوتون د دې کار مسووليت هم په غاړه درلود چې سرنې، تالونه او نورې د موسيقۍ آلې د سندرو د ويلو په وخت کې وغږوي. هغه لايوان چې د يدوتون زامن وو، د دروازې د ساتلو مسؤولان وو.

٤٣ د مراسمو نه وروسته هر یو خپل کور ته لاړ او داود هم د دې دپاره کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي.

له داود سره د څښتن وعده

(دوهم سمویل ٧: ١-١٧)

١٧ وروسته له دې چې داود خپلې مایې ته کډه وکړه، هغه ناتان نبی ته وویل: «گوره، زه دلته په دې مایې کې اوسېږم چې د سبر د ونې د لرگیو څخه جوړه شوې ده، خو د څښتن د لوظ صندوق په خپمه کې ایښودل شوی دی.»

٢ ناتان ځواب ورکړ: «هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره مل دی.»

٣ خو په هم هغه شپه څښتن ناتان ته وویل: «لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه یې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړ کړې. له هغه وخته چې ما د اسراییلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه يم اوسېدلی. هر چېرته چې زه د هغوی سره تللم، خپمه به زما کور و. ٤ ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وویل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراییلو لارښوونه وکړي. خو ایا کله مې د هغوی څخه چاته په ټول سفر کې ویلي دي چې د سبر د ونې د لرگیو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟

٧ نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ماته د پسونو د ساتلو د څړځای څخه راواخیستلې او د خپل قوم اسراییلو مشر مې وټاکلې. ٨ هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به تاته یو نوم درکړم لکه څنگه چې مې د نړۍ ډېرو لویو

مشرانو ته ورکړی دی.

٩-١٠) ما د خپل قوم اسراییلو دپاره خای وټاکه او هغوی مې هلته خای په خای کړل، ترڅو هلته واوسېږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضیان یعنې مشران د اسراییلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بیا به داسې ونه شي. زه وعده کوم چې ستا ټولو دښمنانو ته به ماتې ورکړم او تاته به یوه شاهي کورنی درکړم. ١١) هغه ورځ چې ستا سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نیکونو سره ښخ شوې، زه به ستا د زمانو څخه یو پاچا کړم او د هغه پاچاهي به ټینګه وساتم. ١٢) هغه به هغه څوک وي چې زما دپاره به یو کور جوړ کړي او د هغه پاچاهي به زه د تل دپاره ټینګه کړم. ١٣) زه به د هغه پلار یم او هغه به زما زوی وي. زه به خپله تلپاتې مینه ورنه لېرې نه کړم لکه څنګه چې مې د شاوول نه لېرې کړې وه، څوک چې ستا نه مخکې پاچا ؤ. ١٤) زه به د تل دپاره ستا زوی د خپل قوم او پاچاهي مشر کړم. د هغه پادشاهي به هېڅکله پای ته ونه رسېږي.»

١٥) ناتان داود ته هر هغه څه بیان کړل چې خدای ورته په رویا کې ښکاره کړي وو.

د داود د شکراني دعا

(دوهم سمویل ٧: ١٨ - ٢٩)

١٦) بیا داود پاچا د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: «ای څښتن خدایه! هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنی د هغې وړ نه یو. ١٧) خو بیا هم دا ستا په نظر کافي نه وو! تا د راتلونکو ډېرو کلونو دپاره هم زما د اولادې یعنې شاهي کورنی په هکله وعده کړې دي. ای څښتن خدایه، ته له ما سره داسې چلند کوې لکه زه چې یو ډېر مهم سړی یم. ١٨) زه ستا

خدمتگار یم او ته مې پېژنې. زه نور څه ویلی شم؟ تا زما درناوی کړی دی! (۱۹) ای
څښتنه! زما په خاطر او د خپل مقصد دپاره دې دا ټول لوی کارونه وکړل او هغه دې ښکاره
کړل.

(۲۰) څښتنه، هېڅوک ستا په شان نه دی. لکه څنګه چې مونږ تل اورېدلي دي، بې له تا بل
خدای نشته. (۲۱) د ځمکې په مخ د اسراییلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی
د مصر د غلامی څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې
لوی او حیرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا خپل
قوم اسراییل د مصر څخه وژغوره او د هغه د وړاندې تګ سره سم دې نور قومونه وشرل.
(۲۲) اسراییل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای څښتنه، ته د هغوی خدای شوی.

(۲۳) ای څښتنه! اوس هغه وعده د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د کورنۍ سره دې
کړې ده. هغه څه چې دې ویلي وو، هماغسې وکړه. (۲۴) ستا نوم به لوی وي او خلک به د
تل دپاره وایي: مطلق قادر څښتن د اسراییلو خدای دی. بیا به زما د اولادې پاچاهي د تل
دپاره ټینګه وي. (۲۵) دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وویل چې زما اولاده به
ته پاچاهان کړي، نو ځکه مې ای خدایه دا جرات وکړ چې تاته دا دعا وکړم.

(۲۶) څښتنه، ته په رښتیا خدای یې او تا د خپل خدمتگار سره د دې ښو شیانو وعده کړې
ده. (۲۷) اوس مهرباني وکړه زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل
ستا غوره شوي پاچاهان وي. څښتنه، تا پخوا زما کورنۍ ته برکت ورکړی ؤ او زه پوهېږم
چې ته به مونږ ته د تل دپاره برکت راکړې.»

د داود بریالیتوبونه

۱۸ (۱) څه موده وروسته داود بيا فلسطينيانو ته ماتې ورکړه او هغوی يې کمزوري کړل. د هغوی څخه يې د جت ښار او د هغه د شاوخوا کلي ونيول.

(۲) داود موآبيانو ته هم ماتې ورکړه، نو هغوی د هغه رعيت شول او باج به يې ورکاوه.

(۳) په داسې حال کې چې د صوبې د پاچا هددعزر د فرات د سيند پورتنی سيمې ته روان ؤ چې د هغه ځای واکمن شي، داود د حمات په پوله هغه ته ماتې ورکړه. (۴) داود د هغه څخه زر جنگي گاډی، اووه زره سپاره او شل زره پياده عسکر ونيول. هغه د سلو جنگي گاډيو دپاره اسونه وساتل او نور ټول يې گوډ کړل.

(۵) کله چې د دمشق سوريانانو د هددعزر پاچا د مرستې دپاره لښکر ورولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ويشت زره سوريان يې ووژل. (۶) بيا هغه د دمشق د سوريې په پاچاهۍ کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او سوريان د هغه رعيت شول او باج يې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ، څښتن هغه ته بری ورکاوه.

(۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخيستل او هغه يې اورشليم ته راوړل. (۸) داود د طبحت او کونه څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زياته اندازه برنجي فلز لاسته راوړل. وروسته سليمان د دې برنجو څخه د خدای د کور د اوبو د ټانکې، ستنو او برنجي لوبنو په جوړولو کې کار واخيست.

(۹) د حمات پاچا توعو واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. (۱۰) نو هغه خپل زوی هددورام، داود پاچا ته ورولېږه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د برياليتوب مبارکي ووايي. هددعزر څو ځلې له توعو سره جنگېدلی ؤ. هددورام داود ته هر ډول سوغاتونه يعنې د سرو زرو، سپينو زرو او برنجي شيان

له ځان سره راوړل. (۱۱) داود پاچا هغه سامان د هغو سپينو او سرو زرو سره يوځای
څښتن ته وقف کړل چې د ادوميانو، موآبيانو، عمونيانو، فلسطينيانو او عماليقيانو څخه يې د
بري په وخت کې نيولي وو.

(۱۲) د زرويه زوی ايشای د مالګې په دره کې د ادوميانو لښکرو ته ماتې ورکړه او د
هغوی د لښکرو اتلس زره تنه يې ووژل. (۱۳) هغه په ټول ادوم کې عسکري قرارګاوې
جوړې کړې او ټول ادوميان د داود رعيت شول. داود به چې هر چپرته لار، څښتن به ورته
بری ورکاوه.

د داود درباريان

(دوهم سمويل ۸: ۱۵ - ۱۸)

(۱۴) داود په ټولو اسراييلو باندې پاچاهي کوله او د خپلو ټولو خلکو دپاره يې په عدل او
انصاف سره کارونه کول.

(۱۵) يوآب د زرويه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. يهوشافاط د اخيلود زوی د پېښو د
ثبتولو مسوول ؤ.

(۱۶) صادق د اخيطوب زوی او اخيملک د ابياتار زوی کاهنان وو. شوشا د دربار منشي
ؤ.

(۱۷) بناياه د يهوياذاع زوی د داود د ساتونکو ګارډ يعنې د کريتيانو او د فليتيانو قوماندان ؤ
او د داود زمان د هغه لومړي مرستيالان وو.

د داود له خوا د عمونيانو او سوريانو ماتې

(دوهم سمويل ۱۰: ۱ - ۱۹)

۱۹ ﴿۱﴾ څه موده وروسته د عمونيانو پاچا ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای پاچا شو. ﴿۲﴾ داود پاچا وويل: «زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنگه چې د هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه.» نو داود خپل استازي ولېږل چې د خپل ځان له خوا خواخوږي ووايي.

خو کله چې هغوی عمون ته ورسېدل او د حانون پاچا سره يې رسمي کتنه وکړه، ﴿۳﴾ د عمونيانو مشرانو حانون پاچا ته وويل: «ايا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتيا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ ايا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی يې دلته د جاسوسۍ دپاره رالېږلي چې زمونږ هېواد وگوري، ترڅو هغه فتح کړي.»

﴿۴﴾ نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی ږيري يې وخريلې، کالي يې د پښو نه تر ملا پورې وشکول او رخصت يې کړل. ﴿۵﴾ هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود له دې پېښې څخه خبر شو، نو هغوی ته يې خبر ورولېږه: «تر هغې پورې د اريحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږيري اوږدې شي او بيا بېرته کور ته راشئ.»

﴿۶﴾ حانون پاچا او عمونيان په دې پوه شول چې هغوی داود خپل دښمن کړ. نو هغوی څلوردېرش تنه سپين زر ولېږل د دې دپاره چې د بين النهرين، د سوريې د معکه او د صوبه له سيمو څخه جنگي گاډۍ او د هغو چلوونکي اجير کړي. ﴿۷﴾ دوه دېرش زره جنگي گاډۍ او د معکه پاچا او د هغه لښکرې راغلې او د ميديا سره نژدې يې خپمې ودرولې. د عمونيانو لښکرې هم له خپلو ښارگوټو څخه د جگړې دپاره راټولې شولې.

٨ داود د دې نه خبر شو او يوآب يې له ټول لښکر سره د هغوی مقابلي ته ورولېږه.

٩ عمونيان راووتل او د خپل پايتخت ربه د دروازي په خوله کې ځای په ځای شول. د سوريي لښکري په صحرا کې ځای په ځای شوي.

١٠ يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا برید وکړ، نو هغه د اسراييلو د عسکرو څخه ډېر بڼه عسکر وټاکل او هغوی يې سوريایانو ته مخامخ

ځای په ځای کړل. ١١ يوآب د خپلو لښکرو پاتې کسان د خپل ورور ايشای تر

قوماندې لاندې ورکړل او ايشای هغوی د عمونيانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. ١٢

يوآب هغه ته وويل: «که چېرې تا وليدل چې سوريایانو ماته ماتې راکوله، نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونيانو تاته ماتې درکوله، نو زه به ستا مرستې دپاره درشم.

١٣ قوي او زړور اوسه! رآه چې د خپل قوم او د خدای د بنارونو دپاره په مېرانه او

زړورتيا سره وجنگېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!»

١٤ نو يوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې برید وکړي او سوريایان وتښتېدل. ١٥

کله چې عمونيانو وليدل چې سوريایان تښتي، هغوی د ايشای څخه وتښتېدل او بنار ته ننوتل. بيا يوآب اورشليم ته راستون شو.

١٦ کله چې سوريایان پوه شول چې دوی ته اسراييلو ماتې ورکړه، هغوی خپل هغه

عسکر راوغوښتل چې د فرات د سيند په ختيځه خوا کې ځای په ځای شوي وو. د

هددعزر د لښکرو قوماندان شوفک دا سړي عمون ته بوتلل. ١٧ کله چې داود دا

واورېدل، هغه د اسراييلو ټولې لښکري سره راغونډې کړې، د اردن د سيند نه تېر شو او

خپل عسکر يې د سوريایانو لښکرو ته مخامخ ځای په ځای کړل.

جگړه پيل شوه، ١٨ خو د سوريایانو لښکري د اسراييليانو څخه وتښتېدلې. داود اووه زره

د جنگي گاډيو چلوونکي او څلوېښت زره پياده عسکر ووژل. هغه شوفک هم وواژه چې د

هغوی قوماندان و.

١٩ هغه پاچاهان چې د هددعزر تابع وو، کله چې هغوی ولیدل چې د اسراییلو له خوا یې ماتې وخورله، نو د داود سره یې سوله وکړه او د هغه رعیت شول. سوریایانو نه غوښتل چې بیا د عمونیانو سره مرسته وکړي.

د ربه فتح

(دوهم سمویل ١١: ١، ١٢: ٢٦ - ٣١)

٢٠ د بل کال په پسرلي، یعنې د کال په هغه وخت کې چې اکثره وخت پاچاهان جگړې ته ځي، د اسراییلو لښکر د یوآب تر قوماندې لاندې حرکت وکړ او د عمون هېواد یې وړان کړ. هغه د ربه ښار کلاند کړ، بیا یې ورباندې برید وکړ او په کنډوالو یې بدل کړ. خو داود په اورشلیم کې پاتې شو.

٢١ وروسته داود د ربې ښار ته راغی. هلته یې د عموني پاچا د سر نه د سرو زرو تاج واخیست او په خپل سر یې کېښود. یوه قیمتي تیره په کې وه او خبر شو چې د تاج وزن شاوخوا څلوردېرش کیلوگرامه و. همدارنگه هغه د هغه ښار نه په زیاته اندازه غنیمت لاسته راوړ. ٢٢ د هغه ځای خلک یې راوویستل، هغوی یې په اړو، کلنگونو او تېرونو سمبال او په سختو کارونو باندې یې وټاکل. داود د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بیا داود او د هغه ټول لښکر اورشلیم ته ستانه شول.

د فلسطیني جنگیالیو سره جگړه

(دوهم سمویل ٢١: ١٥ - ٢٢)

٢٣ یو څه موده وروسته په جازر کې د فلسطینیانو سره جگړه رامنځته شوه. د دې جگړې

په دوران کې حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه یو تن چې سفای نومېد وواژه او فلسطینیانو ماتې وخوړه.

۵ د فلسطینیانو سره په یوه بله جگړه کې د یاییر زوی الحانان، لحمي وواژه. لحمي د جلیات ورور ؤ او له جت څخه ؤ. د لحمي سره یوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د میلی په شان ؤ.

۶ وروسته بیا په جت کې یوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې یو لوړ قدی سړی ؤ چې لاسونو او پښو یې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورویشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. ۷ کله چې هغه اسرایلییانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره یوناتان چې د شمعا زوی ؤ هغه یې وواژه.

۸ دغه درې تنه په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د سړیو له خوا ووژل شول.

داود او سر شمېر نه

(دوهم سمویل ۲۴: ۱ - ۲۵)

۲۱ ۱ شیطان غوښتل چې د اسراییلو په قوم باندې مصیبت راولي، نو هغه داود راوپاراوه چې د اسراییلو سر شمېر نه وکړي. ۲ داود یوآب او د لښکرو قوماندانانو ته وویل: «په اسراییلو کې هر یو تن په جنوب کې له بیرشبع څخه په شمال کې تر دان پورې وشمېرئ. بیا ماته راپور راوړئ چې زه پوه شم څومره خلک دي.»

۳ یوآب په ځواب کې وویل: «څښتن دې د اسراییلو د قوم شمېر له اوسني شمېر نه سل چنده زیات کړي! اعلیحضرته، هغوی ټول ستا خدمتگاران دي. ولې ته ټول قوم

گناهکاروي؟»

٤) خو پاچا يوآب مجبور کړ چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو يوآب لار، د اسراييلو په هر څوټ کې وگرځېد او بيا هغه اورشليم ته راستون شو. ٥) يوآب، پاچا ته د هغو سړيو د شمېر راپور ورکړ چې جگړه يې کولای شوه. په اسراييلو کې يو ميليون او يو لک تنه وو او په يهودا کې څلور لکه اويا زره تنه وو. ٦) يوآب د لاوي او د بنيامين قبيلې په سرشمېرنې کې راگډې نه کړې، ځکه چې د هغه دپاره دا سرشمېرنه د کرکې وړ وه.

٧) خدای په دې کار په قهر شو، نو هغه اسراييلو ته سزا ورکړه. ٨) داود خدای ته وويل: «په دې کار سره ما ډېره سخته گناه وکړه! زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام گناه وبخښه، ځکه چې ما ډېر د کم عقلمتوب کار کړی دی.»

٩) خښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ، وويل: ١٠) «لار شه او داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: زه تاته د درېو سزاگانو د ټاکلو واک درکوم، له هغو څخه يوه وټاکه چې په تا يې عملي کړم.»

١١) نو جاد داود ته ورغی او ورته ويې ويل: «خښتن داسې وايي: د خپل ځان دپاره له دې درېو سزاگانو څخه يوه غوره کړه: ١٢) درې کاله به قحطي وي، يا به درې مياشتې له خپلو دښمنانو تښتې، يا به درې ورځې خښتن د خپلې فرښتې په وسيله ستا په ټوله ځمکه باندې وبا نازله کړي چې د اسراييلو خلکو ته تباهي راولي. اوس د دې په هکله پرېکړه وکړه چې زه ستا ځواب خښتن ته ورسوم.»

١٣) داود جاد ته په ځواب کې وويل: «زه په ډېر لوی مصيبت کې يم، خو نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې خښتن په خپله ماته سزا راکړي، ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دی.»

۱۴) نو څښتن په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او اويا زره تنه يې مړه شول. ۱۵) بيا هغه

فرنښته راولېږله چې د اورشليم ښار وران کړي. خو څښتن خپله اراده بدله کړه او هغې فرنښتې ته يې وويل: «ودرېږه! بس دی! دوی کافي ستونزه وزغمله.» دا په داسې وخت کې پېښ شو کله چې فرنښته د يېوسي اروڼه له درمند ځای سره ولاړه وه.

۱۶) داود د څښتن فرنښته په هوا کې ولاړه وليده چې په اورشليم باندې يې توره نيولې وه. هغه او د اسراييلو مشرانو چې ټولو د وير کالي اغوستې وو، په سجده شول. ۱۷) داود دعا وکړه: «دا زما گناه ده! ما د دې حکم په ورکولو سره چې خلک دې وشمېرل شي، لويه گناه کړې ده. دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. ای زما څښتن خدايه، مهرباني وکړه ما او زما کورنۍ ته سزا راکړه. مه پرېږده چې دا وبا ستا قوم تباه کړي.»

۱۸) د څښتن فرنښتې جاد نبي ته وويل: «داود ته دا خبره وکړه چې هغه بايد د يېوسي اروڼه درمند ځای ته لاړ شي او د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړي.» ۱۹) نو داود لکه څنگه چې څښتن د جاد په وسيله امر کړی و هغه ځای ته لاړ.

۲۰) په هغه وخت کې اروڼه او د هغه څلورو زامنو غنم ټکول او کله يې چې فرنښته وليده، د اروڼه څلورو زامنو منډه کړه چې پټ شي. ۲۱) څنگه چې اروڼه، داود پاچا وليد چې راورسېد، نو هغه د درمند له ځای نه لاړ او د پاچا په مخکې د درناوي په خاطر تپت شو.

۲۲) داود وويل: «ايا خپل درمند ځای به په ما خرڅ کړې، ترڅو څښتن ته ورباندې د قربانۍ ځای جوړ کړم؟ ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي. زه حاضر يم چې پوره بيه يې درکړم.»

۲۳) اروڼه داود ته وويل: «دا واخلي، اعليحضرت ته او هرڅه چې ورباندې کوی ويې کړی. زه به تاسو ته د سوځېدونکو نذرانو دپاره غويان او د غلو دانو د نذرانې دپاره غنم درکړم.»

تاسو کولای شی چې د غوبل کولو له خپرونو څخه د اور دپاره کار واخلي. زه تاسو ته دا ټول وړيا درکوم!»

۲۴) خو داود په ځواب کې وويل: «نه! زه په دې باندې ټينگار کوم چې د هغو پوره بيه درکړم. زه نه شم کولای چې ستا څخه يو څه واخلم او بيا څښتن ته يوه داسې قرباني وړاندې کړم چې ماته وړيا تمامه شوې وي.»

۲۵) نو داود اروڼه ته د درمند ځای په بدل کې شپږ سوه مثقاله سره زر ورکړل. ۲۶) هغه هلته څښتن ته د قربانۍ ځای جوړ کړ او سوځېدونکې او د سولې نذرانې يې وړاندې کړې. هغه دعا وکړه او څښتن يې په ځواب کې د اسمان نه د قربانۍ په ځای باندې اور نازل کړ چې قربانۍ وسوځوي. ۲۷) بيا څښتن په فرښتې باندې امر وکړ چې توره بېرته په خپل غلاف کې کېږدي. نو هغې اطاعت وکړ.

۲۸) کله چې داود وليدل چې څښتن د هغه دعا منلې ده، هغه هلته په درمند ځای کې نورې قربانۍ وړاندې کړې. ۲۹) په دې وخت کې هغه سپېڅلې خېمه چې موسی په دښته کې جوړه کړې وه او هغه د قربانۍ ځای چې سوځېدونکې نذرانې ورباندې سوځېدلې لا د جبعون په عبادت ځای کې وو. ۳۰) خو داود جرات نه کاوه چې خدای ته د عبادت کولو دپاره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه د څښتن د فرښتې له تورې څخه وېرېده.

۲۲) نو داود وويل: «دلته به د څښتن خدای کور او د قربانۍ ځای وي چې بايد د اسراييلو قوم سوځېدونکې نذرانې وړاندې کړي.»

د خدای د کور د ودانولو دپاره تياری

٢) داود هغو بېگانه خلکو ته چې په اسراییلو کې اوسېدل، حکم وکړ چې راغونډ شي. هغه ځينو ته دا وظیفه وسپارله چې د خدای د کور د ودانولو دپاره تیرې پرې او تیارې کړي. ٣) هغه ډېره اوسپنه راوړه چې د دروازو دپاره ورڅخه مېخونه او چپراسونه جوړ کړي او دومره برنج يې تیار کړل چې نه تلل کېدل. ٤) داود بې شمېره د سبر د ونو لرگي تیار کړل، کوم چې د صور او صیدون خلکو هغه ته راوړي وو. ٥) داود د ځان سره وویل: «هغه کور چې زما زوی سلیمان يې د څښتن دپاره ودانوي، باید ډېر ښکلی، پرتمین او په نړۍ کې مشهور وي. خو هغه ځوان او بې تجربه دی، نو زه باید د څښتن د کور دپاره تیاری ونیسم.» نو داود د خپلې مړینې مخکې په زیاته اندازه مواد تیار کړل.

٦) بیا داود خپل زوی سلیمان راوغوښت او امر يې ورباندې وکړ چې د اسراییلو د څښتن خدای دپاره کور ودان کړي. ٧) هغه وویل: «زما زوی، ما غوښتل چې یو کور ودان کړم چې زما د څښتن خدای عبادت په کې وشي. ٨) خو څښتن راته وویل چې داوده، تا ډېر خلک وژلي او ډېرې جگړې دې کړې دي. له دې امله به ته زما کور نه ودانوې، ځکه چې تا ډېره وینه تویه کړې ده. ٩) خو ته به یو زوی ولري چې په سوله کې به پاچاهي وکړي، ځکه چې زه به هغه ته د هغه له شاوخوا ټولو دښمنانو سره سوله ور په برخه کړم. د هغه نوم به سلیمان یعنې سوله وي، ځکه چې زه به د هغه د پاچاهۍ په دوران کې اسراییلو ته سوله او امنیت ور په برخه کړم. ١٠) سلیمان به زما د عبادت دپاره کور ودان کړي. هغه به زما زوی وي او زه به د هغه پلار یم او زه به د هغه او د هغه د اولادې پاچاهي په اسراییلو باندې تل ټینګه وساتم.»

١١) داود زیاته کړه: «اوس زما زوی، ستا څښتن خدای دې ستا سره مل شي او څنګه چې هغه وعده کړې ده، د هغه د کور د ودانولو دپاره دې تا بريالی کړي. ١٢) کله چې ستا څښتن خدای تا د اسراییلو پاچا کړي، هغه دې پوهه او حکمت درکړي، ترڅو ته د هغه د حکمونو او شریعت پیروي وکړي. ١٣) که چېرې ته د هغو ټولو قوانینو اطاعت وکړې چې

څښتن موسی ته د اسراییلو دپاره ورکړي دي، ته به بریالی شي. قوي او زړور اوسه، جرات له لاسه مه ورکوه او د څه شي څخه مه وپرېره.

۱۴) ما په ډېرو هڅو سره درې زره او څلور سوه ټنه سره زر، څلوردېرش زره ټنه سپين زر، په کافي اندازه لرگي، تيرې او دومره برنج او اوسپنه چې زه يې تللی نه شم د خدای د کور د ودانولو دپاره تيار کړي دي. ته کولای شي چې نور لرگي او تيرې هم تيارې کړي. ۱۵) ته ډېر کارگران لرې. داسې خلک شته چې تيرې پرې کوي او هغه بردي. گلکاران، نجاران او داسې بې شمېره کسبگران هم شته چې ۱۶) د سرو او سپينو زرو، برنجو او د اوسپنې په کار کې مهارت لري. اوس په کار پيل وکړه او زه دعا کوم چې څښتن دې له تا سره مل وي.»

۱۷) بيا داود د اسراییلو ټولو مشرانو ته حکم وکړ چې د سليمان سره مرسته وکړي. ۱۸) داود وويل: «ستاسو څښتن خدای ستاسو سره مل دی او د هرې خوا څخه يې تاسو ته سوله در په برخه کړې ده. هغه ماته په هغو ټولو خلکو باندې چې په دې ځمکه کې اوسېدل بری راوړ او هغوی اوس د څښتن او د هغه د قوم د لاس لاندې دي. ۱۹) نو اوس خپل ځانونه د زړه له کومې د خپل څښتن خدای په لټه کې وقف کړئ. د هغه په سپېڅلي کور باندې کار پيل کړئ چې د څښتن د درنښت دپاره دی، ترڅو د لوظ صندوق او هغه سپېڅلي شيان په کې وساتل شي چې د عبادت دپاره ورڅخه کار اخيستل کېږي.»

د لاويانو دندې

۲۳) ۱) کله چې داود ډېر زوړ شو، نو خپل زوی سليمان يې د اسراییلو پاچا وټاکه.

۲) داود د اسراییلو ټول مشران او همدارنگه کاهنان او لاويان يو ځای راوغوښتل. ۳)

بيا داود هغه لاويان وشمېرل چې عمرونه يې لږ تر لږه دېرش كاله وو او د هغوى ټولو شمېر
اته دېرشو زرو تنو ته ورسېده. (٤) هغه وويل: «څلورويشت زره لاويان به د څښتن د
كور د كار څارنه كوي، شپږ زره به مامورين او قاضيان وي، (٥) څلور زره تنه به د
دروازو ساتونكي وي او څلور زره تنه نور به د موسيقي د آلو په غږولو سره چې ما د دې
مقصد دپاره وركړې دي، د څښتن ستاينه كوي.»

(٦) بيا داود لاويان د هغوى د قبيلو له مخې په درېو ډلو ووېشل: جرشون، قهات او
مراري.

(٧) جرشون دوه زامن درلودل: لعدان او شمعي. (٨) لعدان درې زامن درلودل: يحييل،
زيتام او يوييل. (٩) دا د هغو طايفو مشران وو چې د لعدان له اولادې څخه وو. شمعي
درې زامن درلودل: شلوميت، حزيبيل او هاران. (١٠) - (١١) وروسته د شمعي څلور نور
زامن د هغوى د عمر له مخې دا وو: يحت، زينا، يعوش او بريعه. خو يعوش او بريعه ډېر
اولادونه نه درلودل، نو د هغوى اولاده د يوې كورنۍ په توگه وشمېرل شوه.

(١٢) قهات څلور زامن درلودل: عمرام، يزهار، حبرون او عزيزيل. (١٣) عمرام د هارون او د
موسى پلار ؤ. هارون او د هغه اولادونه د ټولو سپېڅلو شيانو مسؤولان غوره شوي وو.
هغوى څښتن ته د خوشبويۍ په سوځولو او خلكو ته د هغه په نوم د برکت په وركولو سره
د څښتن خدمت كاوه. (١٤) - (١٥) د خداى نبي موسى د جرشون او د اليعازر پلار ؤ او
هغوى لاويان گڼل كېدل. (١٦) د جرشون په زامنو كې مشر يې شبوويل ؤ. (١٧) اليعازر
يوازې يو زوى درلود چې رحيبا نومېده، خو رحيبا ډېر اولادونه درلودل.

(١٨) د قهات دوهم زوى يزهار نومېده او د هغه مشر زوى، شلوميت د خپلې طايفې مشر ؤ.
(١٩) د قهات درېم زوى حبرون، څلور زامن درلودل: يرېا، امريا، يحييل او يقمعام. (٢٠)
د قهات كشر زوى عزيزيل، دوه زامن درلودل: ميكا او يشيه.

٢١) مراري دوه زامن درلودل: محلي او موشي. محلي د العازار او د قيس پلار ؤ. (٢٢)
العازار هېڅ زامن نه درلودل، يوازې لوني يې درلودلې او هغوی د خپل تره يعني د قيس د
زامنو سره ودونه وکړل. (٢٣) د مراري دوهم زوی موشي درې زامن درلودل: محلي، عيدر
او يريموت.

٢٤) دا د لاوي اولاده وه چې طایفه په طایفه او کورنی په کورنی يې د هر يو نوم ثبت
شوی ؤ. د هغه له اولادې څخه هر څوک چې د شلو يا له شلو څخه د زياتو کالو په عمر ؤ،
د څښتن د کور په کار کې يې برخه درلودله.

٢٥) داود وويل: «د اسراييلو څښتن خدای خپل قوم ته سوله ور په برخه کړې ده او هغه
به هم په اورشليم کې د تل دپاره واوسېږي. (٢٦) نو لاويان به نور دې ته مجبور نه وي
چې سپېڅلې څېمه او هغه شيان د يو ځای نه بل ځای ته يوسي چې د عبادت دپاره
ورڅخه کار اخيستل کېږي.» (٢٧) د داود د وروستنی لارښوونې له مخې د ټولو لاويانو
نومونه چې د شلو کالو عمر ته رسېدل، د خدمت دپاره ثبتېدل. (٢٨) دا لاندي وظيفې
لاويانو ته سپارل کېدلې: هغوی به د هارون د اولادې سره د څښتن د کور په چارو کې
مرسته کوله چې د کور په حوډلې او کوټو باندې پام وکړي او په دې باندې ځان پوه کړي
چې هر څه چې په عبادت کې ورڅخه کار اخيستل کېږي، بايد پاک وساتل شي. (٢٩)
هغوی د هغې ډوډۍ مسؤولان وو چې خدای ته وړاندې کېدله، د غلې دانې د نذرانې دپاره
د اوږو، د فطيرې نرۍ ډوډۍ، هره نذرانه چې د ډوډۍ په شان پخيدله او د هغو اوږو
مسؤولان هم وو چې د زيتونو د ټپلو سره گډيدل. دغو لاويانو به دا نذرانې تللې او اندازه
کولې.

٣٠) لاويانو به هر سهار او ماښام د څښتن شکر ادا کاوه او د ستاينې سندرې به يې ورته
ويلې. (٣١) هغوی به هغه وخت هم شکر ادا کاوه او د ستاينې سندرې به يې ويلې کله چې

د هر سبت په ورځ باندې قربانۍ وړاندې کېدلې او همدارنگه به يې د نوې مياشتې په
اخترونو او د نورو ديني اخترونو په دوران کې همداسې كول. لاويانو ته دا وظيفه ورسپارل
شوې وه چې په منظم ډول د څښتن عبادت وكړي. لاويان مجبور وو چې تل په كافي اندازه
سړي وټاكي چې د څښتن په كور كې خپله وظيفه ترسره كړي، د دې دپاره چې د اړتيا وړ
كار سرته ورسېږي. (۳۲) هغوی ته دا مسوولیت ور په غاړه شو چې په سپېڅلې څېمې او د
څښتن په كور باندې پام وكړي او د هغو كاهنانو سره چې د هارون د اولادې او د هغوی له
خپلوانو وو، د څښتن د كور په ټولو چارو كې مرسته وكړي.

د كاهنانو دندې

۲۴ (۱) د هارون اولاده په لاندېنيو ډلو وېشل شوې وه.

هارون څلور زامن درلودل چې ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار نومېدل. (۲) خو ناداب او
ابیهو د خپل پلار نه مخکې مړه شول او زامن يې نه درلودل. له دې امله العازار او ایتامار د
كاهنانو په توگه خدمت كاوه.

(۳) داود د هارون اولاده د هغوی له وظيفو سره سم په ډلو كې تنظيم كړه. صادق چې د
العازار له اولادې څخه ؤ او اخيملك چې د ایتامار له اولادې څخه ؤ، هغوی د داود سره
مرسته كوله.

(۴) د العازار اولاده په شپاړسو ډلو او د ایتامار اولاده په اتو ډلو ووېشل شوه، ځكه چې د
العازار د كورنيو مشران زيات وو. (۵) د هرې ډلې وظيفه د پېچې له مخې څرگندېده، ترڅو
د دوی په منځ كې اختلاف پيدا نه شي، ځكه چې د دواړو ډلو (العازار او ایتامار) مامورانو او
روحاني مشرانو د خدای په كور كې خدمت كاوه.

٦ د العازار او ايتامار اولادې په خپل وار سره پچې واچولې. بيا د نتييل زوى شمعيه چې د لاويانو يو منشي ؤ د هغوى نومونه ثبتول. داود پاچا، د هغه درباريان، صادق كاهن، د ابياتار زوى اخيملك او د كاهنانو او د لاويانو د كورنيو مشران ټول د دې كار شاهدان وو.

٧-١٨ د كاهنانو هره ډله د خپلې كورنۍ د مشر په نوم لاره او د پچې له مخې په لاندینې ترتيب سره هغوى ته خپلې وظيفې وسپارل شوي: يهوياريب، يدعيا، حاريم، سعوريم، ملكيا، ميامين، هقوس، ايبا، يشوع، شكنيا، الياشيب، ياقيم، حفه، يشباب، بلجه، يمير، حيزير، هفسييس، فتحيا، يحزقييل، ياكين، جامول، دلایا او معزيا. ١٩ دغو كسانو ته د خبنتن په كور كې خپلې وظيفې وروسپارل شوي، لكه خنگه چې د اسراييلو خبنتن خدای د هغوى په نيكه يعنې هارون باندې امر كړى ؤ.

پاتي لاويان

٢٠ دا د لاوي د نورې اولادې لست دى:
عمرام د شوباييل نيكه او شوباييل د يحديا نيكه ؤ.
٢١ رحبيا د يشيه نيكه ؤ او يشيه د خپلې كورنۍ مشر ؤ.
٢٢ يزهار د شلوموت نيكه او شلوموت د يحت نيكه ؤ.
٢٣ حبرون څلور زامن درلودل چې په لاندې ډول وو: يريا، امريا، يحزييل او يقمعام.

٢٤ عزيبيل د ميكا او ميكا د شامير نيكه ؤ.
٢٥ د ميكا ورور يشيه د زكريا نيكه ؤ.
٢٦ مراري د محلي، موشي او د يعزيا پلار ؤ. يعزيا د بنو پلار ؤ.
٢٧ يعزيا څلور زامن درلودل چې بنو، شوهم، زكور او عبري نومېدل.
٢٨-٢٩ محلي د العازار او د قيس پلار ؤ. العازار هېڅ زامن نه درلودل، خو قيس د

یرحمیل پلار و.

۳۰ موشي درې زامن درلودل چې محلي، عيدر او یريموت نومېدل.

دا د لاوي اولاده وه د هغوی د خپلو طايفو له مخې. ۳۱ لکه د هارون د اولادې په شان، هغوی هم د پچې له مخې د داود پاچا، صادق، اخيملک او د کاهنانو او د لاويانو د کورنيو د مشرانو په حضور، پرته له کوم ويشه او تبعيضه چې خوک مشر دی او خوک کشر دی، وټاکل شول.

د خدای د کور ساز غبروونکي او سندرغاړي

۲۵ داود او عسکري قوماندانانو د اساف، هيمان او د يدوتون ځيني اولاده غوره کړه چې د عبادت د چارو مشري په غاړه واخلي: هغوی به د خدای پيغامونه اعلانول او ربابونه، چنگونه او تالونه به يې غبرول. دا د ساز غبروونکو او سندرغاړو او د هغوی د وظيفو لست دی:

۲ د اساف څلور زامن يعنې زکور، يوسف، نتنيا او اشرييله د خپل پلار تر لارښوونې لاندې کار کاوه. اساف د پاچا تر حکم لاندې د خدای پيغامونه اعلانول.

۳ يدوتون شپږ زامن درلودل چې جدليا، صري، اشعيا، شمعي، حشيبا او متتيا نومېدل. هغوی د خپل پلار تر لارښوونې لاندې د خدای پيغامونه اعلانول. هغوی ربابونه غبرول او خښتن ته يې د ستاينې او شکرگزارۍ سندرې ويلې.

۴ هيمان څوارلس زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: بقيا، متتيا، عزيل، شبييل، یريموت، حنيا، حناني، الياته، جدلتي، روممتي عزر، يشبقاشه، ملوتي، هوتير او محزيوت.

۵ خدای د خپلې وعدې سره سم د پاچا نبي هيمان ته څوارلس زامن او درې لوڼې

ورکړې، د دې دپاره چې هغه ته وياړ وروبخښي. (۶) د هغه ټولو زامنو د خپل پلار تر لارښودنې لاندې د خښتن په کور کې د عبادت دپاره تالونه، چنگونه او ربابونه غږول. اساف، يدوتون او هيومان د پاچا د حکم لاندې کار کاوه.

(۷) دا پورته څلورويشت نوموړي کسان د هغوی د خپلوانو په شان روزل شوي وو او دې ټولو په هغې موسيقۍ کې مهارت درلود چې د خښتن دپاره وه. د هغوی شمېر ۲۸۸ تنو ته رسېده. (۸) ځوانانو او زړو، ښوونکو او زده کوونکو يو شان خپلې وظيفې د پچې له مخې وټاکلې.

(۹) دا ۲۸۸ ساز غږوونکي او سندرغاړي د کورنيو له مخې په څلورويشت ډلو او دولس کسيزو ډلو باندې ووېشل شول او هرې ډلې يو مشر درلود چې د هماغې ډلې مسوول ؤ. څنگه چې د هغوی پچې وختلې، نو د هغوی وظيفې په دې ډول څرگندې شوې: لومړنۍ پچه د اساف د کورنۍ څخه د يوسف په نامه، دوهمه د جدليا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۰) درېمه پچه د زکور او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۱) څلورمه پچه د يزري او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۲) پنځمه پچه د نتنيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۳) شپږمه پچه د بقيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۴) اوومه پچه د يشرييله او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۵) اتمه پچه د اشعيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۶) نهمه پچه د متتيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۷) لسمه پچه د شمعي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۸) يوولسمه پچه د عزيزيل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۱۹) دولسمه پچه د حشيبا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۰) ديارلسمه پچه د شوبايل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۱) څوارلسمه پچه د متتيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۲) پنځلسمه پچه د يريموت او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۳) شپاړسمه پچه د حننيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۴)

اوولسمه پچه د يشبقاشه او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۵) اتلسمه پچه د حناني او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۶) نولسمه پچه د ملوتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۷) شلمه پچه د الياته او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۸) يوويشتمه پچه د هوتير او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۹) دوه ويشتمه پچه د جدلتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۳۰) درويشتمه پچه د محزبوت او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه (۳۱) او څلورويشتمه پچه د روممتي عزرا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه.

د خدای د کور ساتونکي

۲۶ (۱) د خدای د کور ساتونکي هم د طایفو له مخې په ډلو ووېشل شول.

د قوري زوی مشلميا د قوري د طایفې او د اساف د کورنۍ څخه و.

(۲) هغه اووه زامن درلودل چې په لاندیني ترتیب سره زېږېدلي وو: زکریا، یدیعیل، زبدیا، یتني ییل، (۳) عیلام، یهوحنان او الیهوعینای.

(۴) - (۵) خدای عویدادوم ته د اتو زامنو په ورکولو سره برکت ورکړ. نومونه یې په ترتیب سره دا وو: شمعیه، یهوزاباد، یوآخ، ساکار، ننییل، عمیییل، یساکار او فعلتای.

(۶) - (۷) د هغه زوی شمعیه شپږ زامن درلودل: عتني، رفايیل، عویدد، الزاباد، الیهو او سمکیا. هغوی د خپل زیات لیاقت له امله په خپلو طایفو کې مشران وو، وروستني دوه تنه په ځانگړي ډول د لیاقت خاوندان وو.

(۸) د عویدادوم دوه شپېته اولادې وې. هغوی ټول لایق او قوي سړي وو، نو له دې کبله

هغوی د خدای په کور کې ساتونکي شول.

۹ د مشلمیا لایق زامن او خپلوان چې شمېر یې اتلسو تنو ته رسېده، د همدې کار دپاره غوره شول.

۱۰-۱۱ د مراري له طایفې څخه حوسه څلور زامن درلودل: شمري، حلقیا، طبلیا او زکریا. پلار یې شمري د کورنۍ مشر وټاکه، که څه هم هغه یې مشر زوی نه ؤ. د حوسه له کورنۍ څخه دیارلس تنه غوره شول چې د خدای د کور ساتونکي شي.

۱۲ ساتونکي د خپلو کورنیو له مشرانو سره سم په ډلو ووېشل شول او د نورو لایوانو په شان هغوی ته د خدای په کور کې وظیفې وروسپارل شوې. ۱۳ هرې کورنۍ پچې واچولې، دا ضوري نه وه چې شمېر یې څومره ؤ، د دې دپاره چې وويني چې د کومې دروازي مسوولیت به د کومې کورنۍ په غاړه شي.

۱۴ شلمیا ته ختیځه دروازه په پچه ورسېدله. د هغه زوی زکریا ته، چې یو ښه او پوه مشاور ؤ د شمال خوا دروازه په پچه ورسېدله. ۱۵ عوبید اډوم ته جنوبي دروازه په پچه ورسېدله او د تحویلخانو مسوولیت د هغه د زامنو په غاړه شو. ۱۶ شفیم او حوسه ته لوېدیځه دروازه او د شلکت هغه دروازه په پچه ورسېدله چې په پاسني سرک باندې وه. د ساتنې وظیفه په وار سره له یو څخه بل ته سپارل کېده. ۱۷ هره ورځ به شپږ ساتونکو د خدای د کور ختیځې، څلورو تنو به شمال او څلورو تنو به د خدای د کور جنوب خواته وظیفه تر سره کوله. دوه دوه ساتونکي به یې په هره تحویلخانه کې ودرول، ۱۸ څلور تنه یې د هغه سرک په اوږدو کې ودرول چې لوېدیځې برنډې ته غزېدلې ؤ او دوه ساتونکي به په خپله حوډلی کې پاتې کېدل.

۱۹ دا د هغو ساتونکو وظیفې وې چې د قورح او مراري د طایفو څخه وو.

خزانہ داران او نور مامورین

۲۰) د هغوی نور لاوي وروڼه د خدای د کور د خزانې او د هغو تحویلخانو مسؤولان وو، چې خدای ته په کې وقف شوي سوغاتونه ساتل کېدل.

۲۱) لادان د جرشون له طایفې څخه ؤ او د یحییې پلار ؤ. د هغه نوره اولاده په طایفه کې د کورنیو مشران وو. ۲۲) یحییې د زیتام او یوییل پلار ؤ او هغوی د خدای د کور د خزانې او تحویلخانو مسؤولان وو.

۲۳) د عمرام، یزهار، حبرون او د عزیزیل اولادې ته هم وظیفې وروسپارل شوې.

۲۴) شوباییل د موسی د زوی یعنی د جرشون یوه اولاده وه. هغه د خدای د کور د خزانې او تحویلخانو مشر مسوول ؤ. ۲۵) هغه د جرشون د ورور الیعازر په وسیله په شلومیت پورې اړه درلوده. الیعازر د رحبیا پلار ؤ. رحبیا د یشیه پلار، یشیه د یورام پلار، یورام د زکری پلار او زکری د شلومیت پلار ؤ.

۲۶) شلومیت او د هغه خپلوان د هغو سوغاتونو د تحویلخانو مسؤولان وو چې څښتن ته وقف کېدل. په هغو کې هغه سوغاتونه هم شامل وو چې داود پاچا وقف کړي وو، همدارنگه هغه سوغاتونه چې د کورنیو مشرانو او د لوړو او د ټیټو رتبو عسکري قوماندانانو وقف کړي وو. ۲۷) هغوی یو څه غنیمت چې په جگره کې یې نیولی ؤ، د څښتن د کور د بیاجوړونې دپاره وقف کړ. ۲۸) شلومیت او د هغه خپلوانو د هغو سوغاتونو مسوولیت په غاړه درلود چې سمویل نبی، د قیس زوی شاوول پاچا، د نیر زوی ابنیر او د زرویه زوی یوآب د خدای کور ته وقف کړي وو.

۲۹) د یزهار د طایفې څخه کننیا او د هغه زامن د اسراییلیانو دپاره مامورین او قاضیان وو.

هغوی د خدای په کور کې کار نه کاوه.

٣٠ د حبرون له طایفې څخه حشيبا او د هغه يو زر او اووه سوه تکړه خپلوان د اسراييلو په هغې سيمې کې د ديني او حکومتي چارو مسؤولان وو چې د اردن د سيند په لور پدېځه غاړه کې پرته وه.

٣١-٣٢ د شجرې له مخې يريا د حبرون د طایفې مشر ؤ. داود هغه او د هغه دوه زره اووه سوه خپلوانو ته چې ټول د کورنيو تکړه مشران وو دا وظيفه وروسپارله چې د روبين، جاد او د ختيځې منسي په قبيلو کې د ټولو ديني او دولتي چارو مسووليت ولري. داود د خپلې پاچاهۍ د څلورېنيم کال په دوران کې کله چې د حبرون په طایفه کې د ټولو کورنيو څېړنه وشوه، د دغو سړيو په هکله معلومات تر لاسه کړل. هغوی د جلعاد له سيمې د يعزير له بنارگوټي څخه وو.

د لښکرو قوماندانان

٢٧ د اسراييلو لښکري د دولسو فرقو څخه جوړې شوې وې چې په هغو کې د کورنيو مشران، د لښکرو قوماندانان او د پاچا درباريان شامل وو. هره فرقه له څلورويشتو زرو کسانو څخه جوړه شوې وه چې په نوبت سره يې په کال کې يوه مياشت خدمت کاوه. دا د هغو قوماندانانو لست دی چې عسکرو به په ترتيب سره د مياشتني خدمت دپاره رابلل:

٢ په لومړۍ مياشت کې د زبدي ييل زوی يشوبعام، ٣ چې د فارص له اولادې څخه ؤ.

٤ په دوهمه مياشت کې اخوخي دودای چې مرستيال يې مقلوت ؤ.

٥ په درېمه مياشت کې د يهوياذاع کاهن زوی بناياه؛ ٦ هغه يو جنگيالی ؤ او د

دېرشو جنگيالو مشر ؤ. د هغه د فرقي مسوول د هغه زوی عمیزاباد ؤ.

٧ په څلورمه میاشت کې د یوآب ورور عساهیل چې وروسته د هغه زوی زبديا د هغه په ځای قوماندان شو.

٨ په پنځمه میاشت کې د یزراح له طایفې څخه شمهورت.

٩ په شپږمه میاشت کې د عقیش زوی عیرا له تقوع څخه.

١٠ په اوومه میاشت کې حالز فلوني د افرایم له قبیلې څخه.

١١ په اتمه میاشت کې حوشاتي سبکای د زارح له طایفې څخه.

١٢ په نهمه میاشت کې د بنیامین په سیمه کې ابیغزر له عناتوت څخه.

١٣ په لسمه میاشت کې نطوفاتي مهران د زارح له طایفې څخه.

١٤ په یوولسمه میاشت کې د افرایم په سیمه کې بنایاه له فرعاتون څخه.

١٥ په دولسمه میاشت کې نطوفاتي خلدای، چې د عتیبیل یوه اولاده وه.

د قبیلو مشران

١٤-٢٢ دا د هغو مشرانو لست دی چې په اسراییلو کې د هرې قبیلې مسوولان وو:

د زکری زوی الیعازر د روبین د قبیلې مسوول ؤ؛ د معکه زوی شفطیا د شمعون د قبیلې مسوول ؤ؛ د قمویل زوی حبشیا د لاوي د قبیلې مسوول ؤ او صادق کاهن د هارون د اولادې مسوول ؤ؛ د داود پاچا یو ورور یعنی الیهو د یهودا د قبیلې مسوول ؤ؛ د میکایل زوی عمري د یساکار د قبیلې مسوول ؤ؛ د عوبدیا زوی یشمعیا د زبولون د قبیلې مسوول ؤ؛ د عزرییل زوی یریموت د نفتالی د قبیلې مسوول ؤ؛ د عزریا زوی هوشع د افرایم د قبیلې مسوول ؤ؛ د فدایا زوی یوییل د لوبدیځې منسي د قبیلې مسوول ؤ؛ د زکریا زوی عیدو د ختیځې منسي د قبیلې مسوول ؤ؛ د ابنیر زوی یعیسی ییل د بنیامین د قبیلې مسوول ؤ او د یروحام زوی عزرییل د دان د قبیلې مسوول ؤ.

٢٣ د خښتن د هغې وعدې له مخې چې هغه به د اسراييلو قوم د اسمان د ستورو په شان ډېر کړي، نو داود پاچا د هغو خلکو سرشمېرنه ونه کړه چې عمر ونه يې شل او يا له شلو کالو څخه لږ وو. ٢٤ يوآب د زرويه زوی په سرشمېرنې پيل وکړ، خو هغه دا کار سرته ونه رساوه. ځکه خدای اسراييلو ته د دې سرشمېرنې له امله سزا ورکړه، نو وروستنی شمېر هېڅکله د داود د پاچاهۍ د تاريخ په رسمي کتاب کې ثبت نه شو.

د پاچا د شتمنی ناظران

٢٥ د عدييل زوی عزموت د پاچا د شاهي گودامونو مسوول ؤ. د عزيا زوی يوناتان د پاچا د نورو تحويلخانو چې په ښارگوټو، کليو او د څارنې په برجونو کې وې، مسوول ؤ. ٢٦ د کلوب زوی عزري د هغو کارگرانو مسوول ؤ چې د پاچا په کروندو کې يې کښت کاوه.

٢٧ له رامه څخه شمعي د انگورو د تاکنونو مسوول ؤ او له شفام څخه زبدي د انگورو د شرابو د زېرمه کولو مسوول ؤ.

٢٨ له جدر څخه بل حانان د غرونو په لوېديځو لمنو کې د زيتونو د تېلو او د انځر د ونو مسوول ؤ او يوآش د زيتونو د تېلو د زېرمه کولو مسوول ؤ.

٢٩ له شارون څخه شطراي د هغو يادو مسووليت په غاړه درلود چې د شارون په ډاگونو کې خرېدلې او د عدلائي زوی شافاط د هغو يادو مسووليت په غاړه درلود چې په درو کې ساتل کېدلې.

٣٠ اسماعيلي عوييل د اوبنانو مسوول ؤ او د ميرونوت څخه يحدياي د خرو مسوول ؤ.

٣١ هاجري يازيز د رمو مسوول ؤ.

دا پورته ذکر شوي کسان د داود پاچا د شتمنی ناظران وو.

د داود خانگري مشاوران

٣٢ د داود پاچا تره يوناتان يو پوه مشاور او عالم ؤ. هغه او د حکموني زوی يحييل د پاچا د زامنو بنوونکي وو.

٣٣ اخیوفل د پاچا مشاور ؤ او ارکي حوشای د پاچا ملگری او مشاور هم ؤ. ٣٤ له اخیوفل خخه وروسته د بنایاه زوی یهویداع او ایباتار مشاوران شول.

یوآب د پاچا د لښکرو عمومي قوماندان ؤ.

داود او د خدای د کور د ودانولو نقشه

٢٨ د داود پاچا د اسراییلو ټول مشران یعنی د قبیلو مشران، د هغو فرقو قوماندانان چې د پاچا خدمت به یې کاوه، د لښکرو نور قوماندانان، د شاهي شتمنی او د خارویو رسمي مسؤولان، د مانی درباریان او زپور جنگیالی - په اورشلیم کې راغونډ کړل.

٢٩ داود د هغوی مخې ته ودرېده او داسې وینا یې ورته وکړه: «زما ورونو او زما د قوم خلکو! ما غوښتل چې د لوظ د صندوق دپاره یو تلپاتې کور ودان کړم، یعنی هغه صندوق چې زمونږ د خښتن خدای د پښو ایښودلو د چوکۍ دپاره وي. ما د کور د ودانولو دپاره چې د هغه د عزت دپاره دی، تیاری نیولی دی. ٣٠ خو خدای ماته وویل: ته زما کور نه شې جوړولی، ځکه چې ته یو جنگیالی یې او ډېره وینه دې تویه کړې ده. ٣١ بیا هم د اسراییلو خښتن خدای زه او زما اولاده د دې دپاره غوره کړي یو چې د تل دپاره په اسراییلو باندې پاچاهي وکړو. هغه یهودا د دې دپاره غوره کړ چې په اسراییلو کې مشره

قبيله شي. بيا خبنتن له يهودا څخه زما د پلار کورنی غوره کړه او رضا يې دا وه چې د هغې کورنی څخه زه د ټولو اسراييلو پاچا شم. (٥) خبنتن راته ډېر زامن راکړل او له هغوی ټولو څخه يې سليمان غوره کړ چې زما په ځای اسراييلو پاچا شي. (٦) خبنتن ماته وويل: ستا زوی سليمان به زما کور ودان کړي. ما هغه غوره کړی دی چې هغه به زما زوی او زه به د هغه پلار يم. (٧) که چېرې هغه تل زما د حکمونو او قوانينو پوره اطاعت وکړي، لکه څنگه چې يې اوس کوي، زه به د هغه پاچاهي د تل دپاره ټينگه وساتم.

(٨) زما خلکو، تاسو د خبنتن د قوم څخه يی چې دلته له ټولو اسراييلو څخه راغونډ شوي يی. اوس خدای شاهد دی او تاسو هم شاهدان يی، زه غواړم چې تاسو دا وعده وکړئ چې د خبنتن خدای د هر امر اطاعت به په غور سره کوئ. بيا به دا ځمکه ستاسو وي او تاسو کولای شئ چې دا د تل دپاره راتلونکو نسلونو ته د ميراث په توگه پرېږدئ.

(٩) زما زويه سليمان، زما خدای وپېژنه او د زړه له کومي او په خپلې رضا سره د هغه خدمت کوه. هغه ستا د ټولو فکرونو او خيالونو څخه خبر دی، نو که چېرې د هغه په لټه کې اوسې، هغه به پيدا کړي. خو که چېرې د هغه څخه مخ وگرځوې، هغه به د تل دپاره تا رد کړي. (١٠) ته بايد په دې پوه شې چې خبنتن د دې دپاره غوره کړی يې چې د هغه د عبادت کولو دپاره کور ودان کړي. ډاډه اوسه او هغه کار وکړه چې تاته درسپارل شوی دی.»

(١١) وروسته له دې چې د داود خبرې پای ته ورسېدلې، هغه سليمان ته د خدای د کور د ودانولو نقشي ورکړې چې په کې برنډه، تحويلخاني، د دوهم پوړ او دنننی کوتې او ډېر سپېڅلی ځای شامل ؤ چېرته چې د گناه دپاره كفاره ادا کيږي. (١٢) هغه سليمان ته د خبنتن د کور د گردچاپېره حوډليو او کوټو دپاره خپلې ټولې نقشي ورکړې او د هغو کوټو دپاره يې هم نقشي ورکړې چې د کور خزاني او هغه سوغاتونه په کې ذخيره کېدل چې

خدای ته وقف شوي وو.

۱۳ داود سلیمان ته د کاهنانو او د لایوانو د ډلو د وظیفو دپاره، همدارنگه د هغه کار دپاره چې د خښتن په کور کې ورته اړتیا وه او په هغه شیانو باندې د پام کولو دپاره چې په عبادت کې ورڅخه کار اخیستل کېده، نقشه ورکړه. ۱۴ هغه سلیمان ته وویل چې خومره سره او سپین زر د خدای د کور د مختلفو شیانو د جوړولو دپاره په کار دي، ۱۵-۱۶ چې په کې خراغدانونه، خراغونه، د سپینو زرو میزونه او د سرو زرو هر میز چې ورباندې هغه ډوډۍ ایښودل کېده چې خدای ته وړاندې کېدله، شامل وو. ۱۷ هغه دا لارښوونه هم ورکړه چې خومره سوچه سره زر دې په پنجو، د وینې د شیندلو په کاسو، په پیالو او په نورو کاسو کې ترې کار واخیستل شي، خومره سپین او سره زر دې د پشقابونو په جوړولو کې ۱۸ او خومره سوچه سره زر دې د خوشبویۍ د سوځولو په قربانگاه او د هغې جنګي گاډۍ په جوړولو کې ترې کار واخیستل شي چې د هغو اسماني مخلوقاتو دپاره وه چې خپل وزرونه یې د خښتن د لوظ د صندوق دپاسه خپاره کړي وو.

۱۹ بیا داود سلیمان ته وویل: «د دې نقشې ټول تفصیل د خدای له لارښوونې سره سم لیکل شوی دی او هغه یې ماته روښانه کړي دي. ۲۰ قوي او زړور اوسه، په کار پیل وکړه او هېڅ شی مه پرېږده چې ستا د لارې خنډ شي. زما خښتن خدای ستا سره مل دی. هغه به دې یوازې پرېږدي، خو تر هغه وخته پورې به ستا سره پاتې شي، ترڅو چې د خښتن د کور کار پای ته ورسېږي. ۲۱ کاهنانو او لایوانو ته خپلې وظیفې ورسپارل شوې دي او هر ډول ماهر کارگران راضي دي چې ستا سره مرسته وکړي. همدارنگه خلک او د هغوی مشران به هر هغه څه کوي چې ته یې ورته وایې.»

د خښتن خدای د کور د ودانولو دپاره سوغاتونه

۲۹ (۱) داود پاچا ټولې غونډې ته دا اعلان وکړ: «زما زوی سلیمان خدای غوره کړی دی، خو هغه لا تر اوسه ځوان دی او تجربه یې لږه ده. دا کار چې کېدونکی دی ډېر لوی دی، ځکه چې دا د خلکو دپاره یوه مائې نه ده بلکې د خښتن خدای دپاره کور دی. (۲) ما په ټول زیار د خپل خدای د کور دپاره مواد تیار کړل لکه سره او سپین زر، برنج، اوسپنه، لرگي، د عقیقو تیرې، رنگین غمي، هر ډول نورې گران بیه تیرې او په پوره اندازه د مرمرو تیرې.

(۳) د دې شیانو سره سره چې ما تیار کړي دي، زما د مینې له امله چې د خدای له کور سره یې لرم، په لاندې ډول مې له خپلې ځانگړې شتمنۍ څخه سره او سپین زر ورکړي دي: (۴) د اوفیر د ۱۰۰ ټنو څخه زیاتو د بنو سرو زرو او د ۲۴۰ ټنو سپینو زرو څخه به د دېوالونو په پوښولو کې کار واخیستل شي (۵) او کسبگر به هم د سرو او سپینو زرو د ټولو شیانو په جوړولو کې ورڅخه کار واخلي. اوس بل څوک حاضر دی چې د خښتن د کور د ودانولو دپاره د نذرانې په ورکولو سره خښتن ته خپله وقفېدنه وښايي؟»

(۶) - (۷) وروسته له دې چې داود له خبرو څخه وزگار شو، د کورنیو مشرانو، د قبیلو مسؤولانو، د لښکرو قوماندانانو او د پاچاهۍ د چارو مسؤولانو په خپله خوښه د خدای د کور د کار دپاره سوغاتونه ورکړل. په دغو سوغاتونو کې ۱۷۰ ټنه سره زر، ۳۴۰ ټنه سپین زر، ۶۱۰ ټنه برنج او ۳۴۰۰ ټنه اوسپنه شامله وه. (۸) هرچا چې قیمتی تیرې درلودلې هغه یې هم د خښتن د کور خزانې ته ورکړلې او یحییېل چې د جرشون له طایفې څخه ؤ د هغې ساتنه یې کوله.

(۹) خلک ډېر خوشحاله وو چې دومره شیان د زړه له کومې خښتن ته ورکړل شول او داود هم ډېر زیات خوشحاله ؤ.

داود او د خښتن ستاينه

١٠) داود د ټولې غونډې په مخکې د خښتن ستاينه وکړه:

«ای خښتنه، زه له شروع نه تر پایه ستا ستاينه کوم! ته هغه خدای يې چې زمونږ نيکه يعقوب ستا عبادت کاوه. ١١) ای خښتنه، ته لوی، قوي، ځلانده او له جلال او شان او شوکت څخه ډک يې. په اسمان او ځمکه کې هرڅه ستا دي او ته پاچا او په ټولو کایناتو باندې واکمن يې. ١٢) ټوله شتمني او درنښت ستا له خوا دی. ته په هر شي باندې په خپل زور او واک سره حکمراني کوې او ته کولای شې چې له هرچا څخه لوی او قوي سړی جوړ کړې. ١٣) اوس ای زمونږ خدايه، مونږ ستا شکر ادا کوو او ستا د جلال څخه د ډک نوم ستاينه کوو.

١٤) بيا زه څوک يم او زما قوم څوک دی چې د داسې سوغاتونو د وړاندې کولو لياقت ولرو؟ مونږ دا دعوه نه لرو چې څه شی تاته درکوو، ځکه هرڅه چې لرو هغه ستا دي او ستا د مال څخه مونږ تاته دا هرڅه وړاندې کړل. ١٥) مونږ د خپلو نيکونو په شان يوازې پردي او زر تلونکي يو چې يو څه موده دلته په ځمکه باندې ژوند کوو. مونږ به زر د هغې سيوري په شان پناه شو چې ناڅاپه ورکيږي او هېڅ هيله نشته چې دوام ولري.

١٦) ای زمونږ خښتنه خدايه! مونږ دا ټول شيان ستا د کور د ودانولو دپاره راوړي دي، هغه کور چې ستا د نوم د عزت دپاره دی. دا ټول ستا دي او تا مونږ ته راکړي دي. ١٧) ای زما خدايه، زه پوهېږم چې ته د هرچا زړه آزمايي او له هغو خلکو څخه خوشحاله يې چې صادق دي. ما په اخلاص او رضایت سره دا ټول شيان درکړي دي او هغه خلک چې دلته راغونډ شوي دي ما وليدل چې هغوی د څومره خوشحالی سره تاته نذرانې راوړې دي. ١٨) ای خښتنه، زمونږ د نيکونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب خدايه! تل دا شوق د خپلو خلکو په زړونو کې قوي وساته چې د دوی زړونه تاته وفادار پاتې شي. ١٩) زما په زوی

سليمان كې داسې شوق پيدا كړه چې په پوره توگه ستا د هر امر اطاعت وكړي او هغه د عبادت خاى ودان كړي، د كوم دپاره چې ما دا سوغاتونه تيار كړي دي.»

﴿٢٠﴾ بيا داود ټولو خلكو ته حكم وكړ: «د خپل خښتن خدای ستاينه وكړئ!» نو ټولې غونډې د خښتن، يعنې د هغوى د نيكونو خدای ستاينه وكړه او خښتن ته په سجده او پاچا ته د درنښت په خاطر ټيټ شول.

سليمان او د پاچاهي تاج

﴿٢١﴾ په راتلونكې ورځ اسراييليانو زر غويان، زر پسونه او زر وري حلال كړل او د سوځېدونكو نذرانو په توگه يې د خښلو له نذرانو سره خښتن ته وړاندې كړل. نورې ډېرې قربانۍ هم د اسراييليانو په خاطر وړاندې شوې. ﴿٢٢﴾ نو په هغه ورځ هغوى په ډېرې خوشحالي د خښتن په حضور كې خوراك او خښناك وكړ.

هغوى سليمان د دوهم ځل دپاره پاچا اعلان كړ. خلكو د خښتن په نوم د سليمان سر د زيتونو په تېلو غوړ كړ چې دا خبره په ډاگه شي چې سليمان به د هغوى پاچا وي. هغوى د صادق سر هم په تېلو غوړ كړ چې دا وښايي چې صادق د هغوى كاهن دى.

﴿٢٣﴾ په دې توگه سليمان د خپل پلار داود نه وروسته د خښتن د پاچاهي په تخت باندې كښېناست. هغه يو بريالى پاچا ؤ او د اسراييلو ټول قوم د هغه اطاعت كاوه. ﴿٢٤﴾ ټولو مامورانو او عسكرو او د داود نورو ټولو زامنو دا وعده وكړه چې د سليمان پاچا سره به وفادار وي. ﴿٢٥﴾ خښتن د سليمان څخه يو لوى پاچا جوړ كړ او ټول قوم د هغه شهرت ته حيران ؤ. په حقيقت كې خښتن د نورو پاچاهانو په پرتله چې په اسراييلو باندې يې پاچاهي كړې وه سليمان ته ډېر شان او شوكت وركړ.

د داود مړينه

د يسي زوی داود څلوېښت کاله د ټولو اسراييلو پاچا ؤ. هغه په حبرون کې اووه کاله او په اورشليم کې يې درې دېرش کاله پاچاهي وکړه. (۲۸) داود شتمن او عزتمن ؤ او په زوروالي کې يې د دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې. بيا د هغه زوی سلیمان پاچا شو.

(۲۹) داود چې د خپلې پاچاهۍ په دوران کې هرڅه کړي دي له شروع نه تر پايه پورې، د تاريخ په هغو کتابونو کې شامل دي چې درې نبيانو يعنې سموييل، ناتان او جاد ليکلي دي. (۳۰) هغوی د داود د قوي پاچاهۍ او د هغو پېښو په اړه وليکل چې نه يوازې په هغه بلکې په اسراييلو او په نورو پاچاهيو باندې هم تېرې شوې وې.